

20.3.2017

Královéhradecký kraj

Respondentka K

Mezigenerační solidarita vůči matkám samoživitelkám s ohledem na sociální politiku

Výzkumník:

Dobrý den jmenuji se Linda, studuji UK, FSV, SOSP, II. ročníkem. Dělán výzkum MSŽ a jejich solidarity, která je jim dostávána z rodiny a jsem ráda, že jste si na mě udělala čas, budeme si spolu povídat přibližně půl hodinky. Rozhovor je kvalitativní. Vaše názory jsou pro mě všechny důležité, není špatné ani dobré odpovědí. Pokud Vám cokoliv bude nepříjemné, tak mi to řekněte a můžeme to přeskočit. Mohla byste mi říct i Vy něco o sobě?

Respondentka:

Já se jmenuji K. je mi 45 let, žiju na malém městě ve Východních Čechách.

Výzkumník:

Mhm, mhm, můžu se zeptat, jaká je Vaše práce?

Respondentka:

Pracuju jako jednatelka na pozici výkonného ředitele, ve firmě, která provozuje tři ambulantní zařízení. Dohromady máme asi do sta zaměstnanců.

Výzkumník:

Takže složitá práce, která je náročně...náročná časově.

Respondentka:

Nó, to jo.

Výzkumník:

Začnu něčím, co je hodně abstraktní, co se Vám vybaví, když se řekne slovo samoživitelka?

Respondentka:

Vidím ženu, která je na všechno sama, stará se o děti, snaží se přežít, snaží se dělat svoji práci, aby ty děti uživila, zároveň se snaží určitě zachovat nějaký sociální kontakty, aby se nezbláznila... no a myslím si, že v tom pojmu je taky nějaká bolest po nějakým rozchodu, po nějakým vztahu, který týhle životní roli předcházel.

Výzkumník:

Mhm, nějaký pocity přímo, který by tam byly?

Respondentka:

No určitě si myslím, že...mmm...minimálně na začátku tam bude zoufalství, strach, úzkost. Jako samý takovýhle nepříjemný emoce. Ale možná tam bude i úleva, naděje zcela jistě.

Výzkumník:

Co si myslíte o jejich postavení ve společnosti?

Respondentka:

Jsem o tom nikdy takhle nepřemýšlela, protože mnoho žen, který jsou samy a vychovávají děti už je docela vlastně dost tím, jak je vysoká rozvodovost a asi ten jev přestal asi tím, pro mě, mít nějakou výjimečnost a nějaký pozadí. Rozhodně tam necejtím nic, co by mělo nějaký pejorativní rozměr, nebo dehonestující, který si myslím, že tam před pár desítkama...rozhodně...možná i před pár lety, to zcela jistě obsahovalo. Tak dneska...dneska si myslím, že to opravdu už je jinak

Výzkumník:

Mhm. Mohla byste mi prosím, popsat svůj běžný den?

Respondentka:

Takže divoký ráno. To jste měla možnost tady sledovat, žejo. Protože mám děti na prahu puberty. Dvě dcery, ta nejstarší už je dospělá, studuje VŠ a nežije s náma. Protože jsou ty holky rok a půl od sebe, tak začínáme už několik let každý ráno nějakým konfliktem, co je či co kdo měl první, co kdo řek, co kdo neřek, no a do toho je samozřejmě časová tenze, do toho se vynoří nějaký úkol, kterej se měl udělat a nějak opravdu večer nebyl když s to prověřovalo a najednou je. No a musíme se nasídat a musíme se do tý školy dostavit jako před tou osmou.

Takže... máme kočky, psa... takže máme hodně vzrušený ty rána. No a pak se jdu uklidnit do práce, kde začnu po tý osmý fungovat

Výzkumník:

A v práci jste jak dlouho?

Respondentka:

Mmm to je různý, protože ty tři pracoviště jsou jedno jedno tady a jedno v Praze a jedno na východním slovensku, takže i hodně musím cestovat, takže jeden den, zpravidla jeden den v týdnu, někdy dva trávím v Praze, kde se to snažím ještě si to tak logisticky jako spojit a vyřešit, protože mám ještě jednu práci, která je pro mě jako zajímavá a aspíš v takový oblasti, jako že to je moje záliba, tím, že si to dělám kratší dobu a protože vlastně ta moje původní profese byla sociální práce, kterou jsem měla vystudovanou, nebo mám na Karlovce u Jiřiny Šiklový, takže jsem nejdřív dělala klinickou sociální práci ve zdravotnictví s dializovanými transplantovanými pacienty, no a postupem doby jsem pak musela v roce 2012 přejít na tu manažerskou pozici a od té doby jsem k té klinice nepřišla a chybělo mi to a před třema rukama jsem si udělala výcvik coachovací zaměřený na business coaching na od té doby pracuju s jednou firmou, která vlastně pracuje pro...dělá psychodiagnostiku pro výběrový řízení pilotů a pro další různý firmy takže to je ta část, která je vlastně zábavnější, ale..takže většinou v úterý jsem v Praze celý den, a někdy út st, že odjedu v út ráno když dám holky do školy a vrátím se ve středu odpoledne

Výzkumník:

A v tom čase kdy tady holky jsou samy, tak kdo se o ně stará?

Respondentka:

Já mám ten komfort velkej, že žiju v RD kde, kterej je hodně velkej a nahoře bydlej moje rodiče a dole bydlím já s dětma. Vchody jsou oddělený, takže když se chceme navštívit, tak musíme vylízt z toho baráku a jít do jiných vchodových dveří a to je takový jako sebezáchovný mechanismus pro obě strany jistě, ale na druhou stranu je to nesmírně komfortní stav pro mě. (...) Nevím, jestli je to běžný, nebo spíš není, možná spíš není, že ty vztahy v té rodině fungujou takhle dobře, takže jsem za to vděčná. I když je pravda, že holky s babičkou nejsou úplně spokojený někdy, protože ona je taková míň trpělivá. Než já, má tu mez toleranční, jako hůř nastavenou, než já, takže pro ně jako to není úplně asi ideální jako

varianta, ale jako nějak zvlášť neprotestujou, mám ještě asi 3 nebo 4 kamarádky takový nejbližší, u kterých je můžu..můžu mít a jedna z nich je jejich učitelka ve družině, jedna z nich je jejich učitelka na housle, pak moje dlouholetá kamarádka s kterou máme stejně starý děti, takže to není problém prostě.

Výzkumník:

A když jste teda říkala, že Vám pomáhá ...Vám pomáhá babička s dědou, je ještě někdo z rodiny...

Respondentka:

Jako z rodiny?

Výzkumník:

...z rodiny přímo, kdo Vám pomáhá?

Respondentka:

Máme docela takovej klidove vztah s tím mým ex-manželem. Funguje tak, že je vlastně 2 týdny ve Francii, kde prauje a týden je v ČR a ten týden, kdy je v ČR...tak já ani nevím, jak to mám soudně, jestli máme nějak ten jeho styk s těma dětma upravenej, nebo ne. Nebo tam je....Myslím, že i v tom rozsudku je napsáno, že se dohodneme, což zatím je možný a vlastně jsme rozvedený druhý rok. To bude dva roky. Tak ... tak to funguje, takže teď to máme nastavený tak, že když on přijede do ČR a chce si je vzít, tak si je veme. Když se cítí unavený třeba po dvou dnech, kdy je má, protože s nima byl na výletě na Kokořině vůbec jako to nezvládá, tak mě třeba poprosí, jestli bych si je nevzala na noc, že opravdu to jako...toho má hodně aaa tak já mu řeknu že jo, že samozřejmě, aby si odpočnul, tak si je vezmu já na noc a on si je pak vezme.

Výzkumník:

Ráno?

Respondentka:

Ano, nebo ze školy si je pak vyzvedne, aby se mohl vyspat, žejo, protože když má ty dva dny ty děti tak...no...to jee, to je teda ex manžel. Z rodiny už nikdo...jeho rodiče, s těma já skoro nepřiju do kontaktu, on asi je u nich třeba nechává během toho tejdne, ale já, ž e by

mi třeba zavolali...asi kdybych jim zavolala, že potřebuju pohlídat by mi je určitě pohlídat, ale to nevím, neumím si tu situaci představit. Myslím, že by mi musela prýštit krev z mnohočetných ran a lízt po zemi, abych jako žádala o pomoc je. Takže doufám, že k tomu nedojde.

Výzkumník:

A jste spokojená se svou situací, kterou máte s ex-manželem?

Respondentka:

No pro mě je to jako nesmírně senzační situace, protože já jsem se zbavila jako hrozně emm hrozně ubíjejícího vztahu, kterej nakonec vyvrcholim strašlivým excesem s fyzickým násilím, takže, emm když se na to dívám zpětně, tak jsem ve svý podstatě ráda, že k tomu došlo, protože mě to alespoň přimělo, že se semlela hrůza jeden večer a druhej den jsem šla podat žádost o rozvod a bylo to vyřešený.

Výzkumník:

Jak teda jste po tom rozvodu vnímala rodinný život, co to pro vás znamenalo tohleto slovo?

Respondentka:

Tak vzhledem k charakteru mý profese, mmm samozřejmě, jsou otázky, který si kladu, asi možná i ty ženský, který žijou samy s dětma, možná bez ohledu na profesi, že o tom přemějšelej, jestli je to opravdu tak hrozně špatný, že tam nejsou ty mužský vzory. Já těžko se můžu vyjadřovat k nějaký zkušenosti jako...matky syna, protože nemám syny, ale mám jako jako matka dcer mám takovej pocit, jako že to je uplně v pořádku. Na druhou stranu ony toho tátu víděj stejně často, jako když jsme byli manželé, akorát že tam jteda chybí ten rozměr jakoby těch společnejch aktivit. Který, ale se snažím..emm..protože mám ten pocit, že aspoň ...aspoň nějakěj obraz trochu jako rodiny by měly mít, se tam snažim k němu jít jako na večeri, že s nima tam večerím, nebo obědvám, nebo že tam nějakěj čas nějak dohromady, kde jsme jako já on a holky a rodina rozhodně pro mě je máma a děti. Jsou chvíle, kdy si říkám, že to je takový...hodně vyhraněný...eeem, pro ty holky, ten pohled na svět, díky ... díky mýmu životu a...

Výzkumník:

A takhle Vám to vyhovuje tahle situace?

Respondentka:

Ve své podstatě si myslím, že jo. V podstatě jsem se přistihla, že to jako nikde nezveřejňuju, tenhle ten svůj názor, že jsem sama a že mi to vyhovuje, protože je mi 46 a když řeknu, to je prima být sama, tam cejtím prostě od těch vdanejch ženskéj nojo no, co Ti zbývá říkat, jako...chudinko...ale pro mě, status vdaný ženy něco tak nedůležitýho v mém životě, že prostě nejsem ochotná za to se vzdát tý svobody.

Výzkumník:

To podstoupit...a kdy jsme tedy nakously tu absenci toho otce, v čem je to největší problém, že tady není

Respondentka:

No já vidím jako jenom pozitiva.

Výzkumník:

Mhm a v čem je to pozitivní?

Respondentka:

V tom, že mě nikdo neříká, kdy mám uklízet a co mám uklízet. Protože jak vidíte, tak tady jako panuje teďka v tuto chvíli zmatek, což by zcela jistě se stalo terčem kritiky....aaaa. nemusím ...poslouchat neustálý dirigování dětí, na který jsem byla teda příšerně, příšerně alergická, to bylo....jako pokud by se to omezovalo na moji osobu a moje nějaký jako vychovávání, tak bych to asi nějak vydržela, ale emmm to jakým způsobem ten..ten můj manžel bejvalej zacházel s dětma, což dělala samozřejmě s nejlepším úmyslem a určitě je má rád, o tom jsem přesvědčená, ale...on je...produkt hyperprotektivní výchovy, takže je prostě úzkostnej...eeee...neudělá nic dobře. Je zacílenej vopravdu na chybu. A to...to jsou ty..tydlety negativní rozměry lidský osobnostní, pro mě jsou prostě nesnesitelný

Výzkumník:

Takže jste říkala, že máte ráda tuhle situaci, kdy jste jako sama svým pánem a jste v podstatě svobodná, bez toho, aniž by vám kdokoli cokoli přikazoval a zároveň držíte nějaký rodinný život s těma...s těma holčičkami, tak co je pro vás v něm úplně nejdůležitější?

Respondentka:

No asi ten klid a pohoda. Ta atmosféra prostě že jsem spolu

Výzkumník:

A ten klid pro vás znamená ta absence toho otce?

Respondentka:

No v mém konkrétním případě ano, já bych si to samozřejmě nedovolila generalizovat, ač k tomu mám chuť to tak jako udělat, ale uvědomuju si, že moje limitovaná osobní zkušenost...jako teda není validní pro nějaký takovýhle jako zobecňující výroky. Nicméně určitě pro nás ten klid znamená...pro mě a pro děti to, že ten... ten táta tady není

Výzkumník:

A změnila se nějak vaše rodinná situace od té doby, co jste MSŽ?

Respondentka:

My žijeme ve své podstatě stejně, akorát tím, že tady není ten...ten manžel je ten klid no

Výzkumník:

Mhm, mhm. A když se ještě vrátím k tomu, jakou máte práci, která je časově náročná a.... proč jste si ji vlastně vybrala, tu kterou děláte?

Respondentka:

Já jsem v rodinné firmě, takže tam jako se o výběru jako moc nedá mluvit. Jsem v pozici majitele a zároveň toho, kdo to řídí. Takže těch lidí, který můžou nějakým způsobem ovlivňovat moje rozhodování jako vlastně je málo, takže..nikdo , kdo by mi řekl, tohle můžeš a tohle nemůžeš

Výzkumník:

To jsou ty aspekty, který Vám na tom vyhovují?

Respondentka:

Mhmm, mhmmm

Výzkumník:

Kdybyste mohla říct jak dlouho...kolik hodin trávíte v práci?

Respondentka:

Emm..Když jsem tady na venkově s dětma, tak se snažím opravdu jako to dělat jako i tak, aby třeba jsem jim mohla vyzvednout z družiny a odvézt do hudebky a být s nima na hodině, protože obě hrajou. Na housle. A po tý hodině je zase jako odvezu domů a pak jdu třeba ještě do práce. Je to takový že, pracuju 10 nebo 12 hodin za ten den, ale snažím se to udělat tak, abych třeba to měla přerušovaný tím, že se nějak věnuju těm holkám v nějaký aktivitě, která pro ně je důležitá...při který mě třeba chrěj. Pak máme takový režimy, že třeba některý dny jdou ráno...na 8 je zavezu do školy, nebo teď chodíme pěšky, protože jsem se rozhodla, že budeme žít zdravě....takže...to máme 2 km, takže jdeme ty 2 km pěšky. Je dám do školy v 8 a ony potom maj po ...po škole maj družinu a po tý družině jdou samy do karate na trénig a já vlastně je vyzvednu až ve třičtvrtě na sedm, z toho karat. Takže to je takovej den, kdy já mám od osmy do půl sedmý, že můžu v tý práci bejt

Výzkumník:

Mhm...takže se domníváte, že máte dost času na rodinu, vzhledem k té práci??

Respondentka:

Jooo, jooo

Výzkumník:

Můžeme se pobavit o financích?

Respondentka:

Určitě, s tím nemám problém

Výzkumník:

Zdá se Vám, že je Vaše mzda...plat...vyhovující, aby pokryl potřeby rodiny

Respondentka:

Jo já nemám problém s penězma.

Výzkumník:

Takže s nima vyjdete úplně...úplně v pořádku?

Respondentka:

Já myslím, že ten můj příjem finanční je na tolik nadstandartní, že prostě jako vzhledem k tomu, že nemám mmm...takový...touhy jako mít svoje vlastní letadlo, to bych si nemohla dovolit. To nemám. Ale ...ale jako do toho letadla se máme dobře.

Výzkumník:

A daří se Vám třeba šetřit něco? Šetříte vůbec? Potřebujete to

Respondentka:

Já spořím. Ano já tomu říkám spoření. Jo to dělám, mám asi 4 životní pojistky, protože to mám samozřejmě jako velikej strach, protože em... se prostě bojím, že ty děti zůstanou samy. Ale se nebojím anitak jako z hlediska peněz, jako kdyby prostě...kdyby prostě se semnou něco stalo, tak by se o ně staral ten manžel můj bejvalej, což bych teda opravdu... se musím držet a cvičit a nekouřit a nepít a všechno dělat dobře, abych neumřela příliš brzo. Protože bych to nechtěla. Ale mám životní pojistky no..tak tím jako uplácím osud víceméně a holkám spořím a ještě dělám to...že ..protože on tím, že e...pracuje jako doktor ve FR tak vydělává spoustu peněz,... takže platí docela velký...nevím. Teď mě platí asi 1 200 nebo 1 500 euro měsíčně, takže to jim spořím, takže to maj ještě jako k tomu. Tak všude spořím kde můžu.

Výzkumník:

Mhm, mhm, tak já se posunu. To bylo rychlý, to jste mi popsala všechno, na co jsem se chtěla zeptat. Na mezigenerační solidaritu. My jsme teda nakously, že Vám hlídaj...hlídaj babička s dědečkem. A že teda ty kamarádky, se do toho nějak...nějak zapojujou, můžete si vzpomenout, kdy je poslední, kdy bylo poslední chvíle, kdy Vám s něčím pomohli?...Rodina?

Respondentka:

No jooo, teďka ve čtvrtek mi je přivezli do Prahy. Středa a čtvrtek je hlídali naši. To je jako spolupráce s nima prostě je takhle nad rámec jako úžesna, že prostě když je poprosím, ať mi je přivezou, tak mi je přivezli.

Výzkumník:

A co to pro Vás znamenala tahleta pomoc?

Respondentka:

No je to hrozně milý. Samozřejmě, protože ty holky zaprvé to měly jako dobrodružství, věděly že...sice se nevidíme ve středu a čt, ale věděly, že ve čt po houslích, je zavřou do futrálu, naložej k dědovi do auta a pojedou za mnou, takže to bylo takový jako ze všech stran prima no.

Výzkumník:

Mhm..mhm...Je pro Vás důležitá spíš ta psychická, nebo spíš ta pomoc s tím hlídáním?

Respondentka:

Já si myslím, že je to....tak se to asi těžko dá oddělit, protože to vědomí, toho, že emmm vo ty děti se mi má kdo postarat je na tolik posilující, emmm psychologicky, že ...že prostě to jde ruku v ruce

Výzkumník:

A je ještě něco krom...krom hlídání, v čem Vám pomáhají?

Respondentka:

Tak já nevím...já mám takový jako ty vztahy....moje maminka je taková jako hodně složitá bytost a měly jsme jako taky takový období, kdy já jsem si to musela nějak jako srovnat a asi ...asi všechny děti musej nějak jako poodpouštět těm rodičům, že teda....ale s tátou...s tátou je to takový hodně jako o spolupráci a o tom, že on jako přesně ví, co já prožívám, tím, že dělal na tý mý pozici, na který jsem já teďka.

Výzkumník:

Teď ho vidíme, přes okno evidentně, že seká trávu teďka

Respondentka:

No on se stará o ten dům

Výzkumník:

O pozemek?

Respondentka:

Mhm

Výzkumník:

A když jste mluvila o těch přátelích, přítelkyních, který Vám, který Vám pomáhají, tak s čím ty Vám naosledy pomohly?

Respondentka:

No to jsou takový ty běžný jako že si zavoláme, jestli vyzvedávají svoje dítě ze Skautu a jestli vyzvednou i moje hokly, nebo jestli já mám vyzvednout jejich dítě a tak...tak prostě takový to jsou takový jako každou chvíli takovýhle jako věci takovýho drobnějšího charakteru.

Výzkumník:

Mhmm a umíte si představit, že by se Vám vůbec řádně pomoci nedostávalo ani od přátel, ani od rodiny? Co by to pro Vás znamenalo

Respondentka:

Myslím, že by to bylo hrozně smutný, no. Že by ten život byl daleko těžší k unesení.

Výzkumník:

Jak byste se s tou situací vypořádala?

Respondentka:

No asi bych musela. Protože prostě jako moje nátura je taková, že se prostě všechno zvládne vždycky, ale jako ne...upřímně si to neumím představit, protože je to otázka dovedností a potřeb, který člověk má a jsou lidi, kteří se bez těch přátel obejdou a nemají je. Já mezi takový lidi teda nepatřím. Takž kolem sebe ty lidi mám nějaký.

Výzkumník:

Je to pro vás stěžejní?

Respondentka:

Mmm, je.

Výzkumník:

A kdybyste si představila, že tady teďka sedí, třeba Vaše maminka, tatínek, nebo nějaká nejlepší přítelkyně, tak o jakou pomoc byste jí požádala?

Respondentka:

Nevím... Já tím, že nemám vlastně žádnou...žádný nedostatek v tuhle chvíli, tak si to ani neumím představit.

Výzkumník:

Já se posunu k další části. To je role státu ve Vašem životě. Hraje nějak stát roli ve Vašem životě...co, která by jako ovlivňovala to samoživitelství

Respondentka:

No asi nehraje tou. Mojí finanční nezávislostí, to nehraje žádnou roli.

Výzkumník:

A ocenila byste nějakou větší angažovanost státu ve Vašem životě?

Respondentka:

No to rozhodně neocenila

Výzkumník:

Rozhodně ne...já se Vás zeptám, jestli víte o nějakých fin. Podporách, který stát nabízí...ale vzhledem k tomu, co máte vystudovaný, tak asi o všech

Respondentka:

No tak já jsem ztratila ten přehled samozřejmě o tom sociálním zabezpečení přesně jak teďka probíhá, jaký jsou dávky a jaký jsou minima životní a takový...nevím. Ale

samozřejmě tu strukturu znám. Já jsem měla specializaci sociální politiku. Takže to bylo...to byly takové témata, který...který samozřejmě mi byly blízký

Výzkumník:

A máte nějaký jako letmý přehled, jak to teďka funguje?

Respondentka:

No asi mám. Že jsou nějaký dávky sociální podpory. Že existuje pak systém sociální pomoci a pod tím je teda ještě záchranná síť, nějakých jako těch výjimečných dávek, který jsou takový...a vím i že...protože když jsem to řešila pro klienty naše, kterých se to týkalo..tak že to bylo takový jako velmi...velmi smutný většinou. Velmi smutný z toho důvodu, že (....) ty dávky byly jako opravdu hodně nízký a tím, že ta moje klientela byly lidi, který maj chronický selhání ledvin a opravdu jako byly hodně nemocný, ale při tom ten zákon..kterej stanovuje stupně invalidity je nenahlížel v tak nemocnými a měli třebase stalo, že když někdo z nich neměl plnej invalidní důchod, nebo ho i měl, ale byl třeba mladej, tak fakt s těma penězma vycházel jako nesmírně špatně a i nějaký dávky další získat bylo jako obtížný. A jsem ráda, že už to nemusím dělat tuhle práci, protože to bylo fakt frustrující

Výzkumník:

Jak byste tu situaci změnila? Je něco, co byste vzkázaa státu, co by měl udělat jinak?

Respondentka:

No já tím, že vím, jak nesmírně složitý je nastavení toho systému...tak jako...je úplně nedůležitý, co komu vzkazuju, protože prostě ten život..toho.tý instituce, která musí nějak ty hranice nastavit je něco úplně jinýho, než když po tom děláte tu část, kdy jako řešíte ty jednotlivý lidský osudy

Výzkumník:

Mohla byste mi nějak jednou větou finance ovlivňují Váš rodinný život?

Respondentka:

No díky tomu, že jich je v podstatě dostatek. Neovlivňují náš život takovým způsobem, že něco si nemůžeme dovolit. Peníze ovlivňují rodinný život z té druhé strany, protože JSOU. To samozřejmě je taky zátěž pro ty děti, protože s tím, že chodíš do školy, kde vidíš děti, který nemůžou mít, to, co mají oni...který jako..si třeba jako nemůžpu dovolit fakt věci, který by potřebovaly, tak voni i musejmusej vypořádat takovýdle věci, který zcela jistě pro ně musej bejt obtížný. Nevím. Snažila jsem se, měla jsem jako takovou touhu, že jim jako nebudu kupovat, to co uvidím, protože prostě z nich budou rozmazlený parchanti, no tak jako málokdy se ovládnou, že prostě stejně vždycky koupím všechno, co vidím a to jsou jako věci, který jsou jako špatně no.

Výzkumník:

A než skončíme, ještě bych se ráda zeptala, jestli byste mě mohla nějak jednovětně formulovat jak moc je pro Vás důležitá ta POMOC ze strany rodiny a přátel.

Respondentka:

Je to něco, co můj život dělá doopravdy hezkej. Je to něco, co je ... jako číslo jedna v mém životě. A nevím čí citát to je, ale bylo tam...mě se to hrozně líbilo...bylo tam napsáno *mezi mnou a šilenstvím stojí moji přátelé*. Tak to bylo takový hezký a né, že bych byla jako na tom tak, že..že bych se jako hroutila a šilela, kdyby tady nebyli, ale rozhodně...rozhodně jako bych řekla, že stojím určitě mezi mnou a jak by řekl Jára Cimrman trdnomyslností. Tak...tak tam jsou moji přátelé.

Výzkumník:

Je ještě něco, co byste chtěla dodat? O čem jsme se nezmínily?

Respondentka:

Noo, že ...že vlastně nevím, jestli ...jestli je to tak dobře, že se mi jako tak dobře vede, protože to prostě ukazuje na to, že jako je soumrak té společnosti, tak, jak jsme ji znali do teď. A že prostě určitě doba, kdy ty lidi, museli bejt v páru, protože by bez sebe nepřežili...eee...znamenala..to, že ta rodina opravdu musela bejt máma, táta, děti a že nevím, jestli je to fakt tak dobrý, že teď už to nemusí bejt. Ale na druhou stranu je to takový, že teda ...že tradiční hodnoty podle mě prostě končej a tradiční pohled na rodinu končí, že to už tak

není, ale já musím říct, že můj pohled na rodinu jako matka děti, je pro mě nesmírně příjemnej a osvobozující

Výzkumník:

Tak já moc děkuju za rozhovor...

Respondentka:

Rádo se stalo, mějte se hezky, hodně štěstí

Příloha č. 5: Přepis rozhovoru #3

25.4.2017

Východní Čechy

Respondentka S

Přepis rozhovoru #3

Mezigenerační solidarita vůči matkám samoživitelkám s ohledem na sociální politiku

Výzkumník:

Dobrý den jmenuju se Linda, studuji na UK, SOSP, II. ročník. Výzkum se věnuje MGS vůči MSŠ. A budeme si povídat přibližně půl hodinky. Bude to všechno anonymní a všechny názory jsou správný, není žádná špatná ani správná odpověď. Moc děkuju, že jste si na mě udělala čas. Pokud by Vám cokoliv bude nepříjemné, tak mi to řekněte a přeskočíme to, nebo se o tom nebudeme vůbec bavit. A to je za mě asi všechno, mohla byste mi Vy o sobě něco říct?

Respondentka:

Dobrý den, děkuju, co...co bych Vám o sobě měla říct? Mám 2 děti, jsem 11 let s nima sama. Emm děti jsou teď v pubertě, takže nastává doba...hájení rodičů...a...pracuju...jsem normálně zaměstnaná, bydlíme v pronajatém bytě, to už je ale možná obsahem toho...rozhovoru, ne? Tak uvidíme.

Výzkumník:

Tak já začnu, něčím, něčím abstraktním. Co se Vám vybaví, když se řekne slovo samoživitelek?

Respondentka:

No to, co dělám každodenně, pracuju pro to, abych uživila 2 děti.

Výzkumník:

Mhm, nějaký pocity, který se Vám u toho vybaví?

Respondentka:

No, velmi intenzivní, náročný pocity. Emmm...není to moc jednoduché, protože se člověk cítí hodně sám. Sám zodpovědně vlastně za všechno a nemůže vybočit z té cesty, protože není úplně jednoduchý uživit 2 děti, nebo 3 lidi. Takže tak jako takovej skoro až bych řekla takovej Damoklův meč, když se ptáte na pocity.

Výzkumník:

A co pro Vás přímo znamená to slovo? Konkrétně. Pro Vás.

Respondentka:

Jako samoživitelka?

Výzkumník:

Mhm.

Respondentka:

Jako jestli to má nějakou...konotaci? Spíš asi hanlivou no. Protože to není nic, co bych jako považovala...za to, že bych se tím chlubila, nebo, že bych v tom byla ráda

Výzkumník:

Mohla byste mi nějak popsat svůj běžný den?

Respondentka:

No klidně, ráno v 5 vstanu...udělám snídani, udělám svačinu dětem. Někdy mám tendenci cvičit, protože abych vůbec zvládla ten náročný den, tak potřebuju trošku rozproudit tělo. Potom vzbudím děti, připravuju se já do práce, oni do školy, po tom, podle toho, jak mám zrovna den zařízený tak buď sedím doma u počítače, nebo vyjždím někam do škol na návštěvu, protože pracuju v oblasti vzdělávání, takže...vracím se někdy ve 4 hodiny, někdy třeba až v 6, podle toho, kam zrovna jedu, protože mám poměrně rozsáhlý region. Udělám večeři, umeju nádobí. Někdy umyjeme nádobí společně, protože se snažím děti vézt k nějaké zodpovědnosti za domácnost.a obvykle kolem osmé hodiny už jsem tak strašně unavená, že ...že končím, no, takže spát chodím opravdu mezi osmou, devátou....mmm

Výzkumník:

Vy jste říkala o té...o té práci, tak co přesně....co přesně děláte?

Respondentka:

No.. jsem v pozici, co se jmenuje odborný konzultant, pracuju pro nakladatelství Fraus, které vydává učebnice pro základní školy a... tak vlastně seznamuju učitele s obsahem těch učebnic, ukazuju jim, protože máme všechno i v interaktivní podobě, tak vlastně jak se dá pracovat v rámci nějaké optimalizace výuky tak co všechno můžou využít, no

Výzkumník:

No a jaká je teda pracovní doba?

Respondentka:

No tak záleží samozřejmě na mě, jak si to naplánuju, nicméně ona trošku podléhá tomu, kdy se mnou se ty lidi můžou setkávat. A...vzhledem k tomu, že mám ten region prostě...rozsáhlý, tak někdy mě trvá 3 hodiny, než dojedu do té školy, takže pracovní doba je od 8 někdy až třeba 12 hodin, záleží na tom...

Výzkumník:

A vyhovuje Vám to takhle? Tahle pracovní doba?

Respondentka:

No v podstatě mi to vyhovuje v tom, že můžu být ráno s dětma, což je super. No a mám tak jako přehled trošku i to, že jsem sama svým pánem, že si to naplánuju, podle toho, když potřebuju být někde na nějaké akci, kterou děti mají, tak že můžu vlastně...nemusím zaměstnavatele prosit o dovolenou, ale můžu si to jako zařídit podle sebe. Takže v tom mi to vyhovuje, je to jako...mám zkušenost, když jsem pracovala jako OSVČ, tak jsem pracoval taky 12 hod denně a je to něco, co je fajn, to není, to není problematický určitě

Výzkumník:

A co je lepší pro tu MSŽ? Bejt spíš...OSVČ, nebo, nebo být spíš...

Respondentka:

...no já jsem teď zaměstnaná je to teď jistější pro mě. Jako OSVČ jsem se necejtila prostě dobře, protože....a stalo se mi to vlastně, onemocněla jsem a neměla jsem možnost vůbec děti zabezpečit, takže jsem musela žádat rodiče, aby...aby prodali garáž a...bylo to dost jako tragický no...takže pro mě je vopravdu ten zaměstnanecký poměr jako...jistota...vím, že, můžu když bude nejhůř, tak se spolehnout na zaměstnavatele a na všechny ty sociální výhody, který tam jsou

Výzkumník:

A jsou tam nějaký. Jako výrazný sociální výhody?

Respondentka:

No min. ta, že pokud budu na nemocenský, tak...tak ji dostanu zaplacenou, byť teda samozřejmě podle těch tarifů, není to nic moc, ale dostanu zaplaceno. A...pak že mám tu jistotu toho nástupu, protože ono v tom OSVČ, jestli že člověk na 2 měsíce vypadne z toho, tak více méně ztrácí kontakty a už se do toho pracovního světa velmi špatně vrací, což tady, tím že Vám to ten zaměstnavatel garantuje, tak ... tam ten strach není tak silnej, no.

Výzkumník:

Mhm a Vy jste mluvila o těch benefitech, tak jaký všechny ostatní benefity Vám nabízí zaměstnavatel?

Respondentka:

No my moc benefitů nemáme ...máme benefity stravenky jako příspěvek zaměstnavatele...na stravenky, po nějaké době, ale je to až po 5 letech, máme penzijní připojištění, dovolenou, ale nemáme žádnou zásadní.....máme kalsickéjch 20 dní, takže spíš míň a to je všechno

Výzkumník:

Mhm, a když jedete na dovolenou, jaké máte...máte nějaké rodinné koníčky, něco takového, co děláte všichni dohromady?

Respondentka:

Ted' nemáme tak nějak na žádné koníčky peníze, takže....mytí nádobí. Mytí nádobí...no, tak jako...to co...to co nás nic nestojí....ježdění na kole.

Výzkumník:

Jasně.

Respondentka:

...jako...milujeme plavání, takže jedeme někam si zaplavat, nebo na brusle jdeme a tak.

Výzkumník:

Já bych si chtěla povídat o rodinný situaci, jestli je něco, co si...co si vybavíte pod rodinnou situací.

Respondentka:

To se jako....ten termín jako?

Výzkumník:

Cokoli, co Vás napadne, když se řekne takhle...tohle spojení rodinná situace, jak byste ji popsala...co ji vystihuje...

Respondentka:

Rodinná situace je pro...pro mě ...záležitost...jako velmi důležitá. A já cítím zodpovědnost za to, aby v rámci rodiny ať už to jsou jako ta nejbližší: moje děti, ale i třeba ta oddělená, takže ex-manžel a i třeba rodiče...tak aby to všechno fungovalo. Naše rodinná situace je rozbořená, tím že vlastně jsme rozvedení...nabouraná

Výzkumník:

A koho teda vnímáte jako rodinu?

Respondentka:

No pro m jsou to moje děti a v podstatě ty ostatní vztahy, které jsou, tak jsou takové jako...takové přidružené no...no...taková rozšířená rodina, ale není to to jádro

Výzkumník:

Takže byste řekla, že jste s tou rodinnou situací nespokojená?

Respondentka:

No to jo no, to bych řekla.

Výzkumník:

A co by bylo hlavním důvodem toho, že jste nespokojená?

Respondentka:

No, pro mě to, že ta rodina je rozbitá, to je jako pro mě je to velmi těžký břímě

Výzkumník:

A jsou tam nějaký aspekty rodinného života kterou...který jsou pro Vás jako důležitý?

Respondentka:

Takovým asi jako důležitým aspektem, který cítím, je, že jsou ty děti na mě nalepený hodně. Že vlastně máme vztah, jako...bližší, než...třeba jsem měla já s mejma rodičema....což em.. je určitě něco jako z čeho mám radost...protože...si myslím, že to je důležitý hodně, že vlastně vznikne ten vztah jako pevnej. Pak je tam spousta takový bolesti, kdy nám jako někdo chybí. Někdo, kdo by...umožnil mě, abych mohla mít chvílku volna, kdo by mě zastoupil ve věcech, prostě, kdy potřebuju, ne jako pohlídat, ale kdy prostě potřebuju těm dětem předat takový ty moudra....nějakou výchovu a tak .. *pauza*

Výzkumník:

Takže tam hraje nějakou roli ta absence toho otce?

Respondentka:

No absolutně. No...

Výzkumník:

A v jakých bodech se to nejvíc....jako to nejvíc pocítíte, že, že tady ten otec není?

Respondentka:

No jak jsem říkala, v rámci té výchovy, v rámci toho zprostředkování toho mužského pohledu na svět, ten je jako velmi důležitou, obzvlášť teďka v rámci té puberty, tak to teďka fakt chybí. Samozřejmě finanční, protože, není to vůbec jednoduchý to utáhnout všechno...emmm....a potom i v ten.... Aspekt toho upevnění té rodiny, protože tím, že jsem sama, tak jako... já fakt ztrácím ...důvěru té širší rodiny, nebo tu podporu.

Výzkumník:

A širší rodinu teda...

Respondentka:

Rodiče moje...prarodiče vlastně i dětí všechny...tak to tam...

Výzkumník:

A jak figurojou teďka Vaši rodiče, ve Vašem životě?

Respondentka:

Moje rodiče v mém životě jsou a když potřebuju, aby pohlídali děti, to znamená aby...protože jezdím jednou za měsíc na noc pracovně pryč, tak to udělají. Tak to je tak jako všechno.

Výzkumník:

Jinak se nějak nezapojují do rodinného života?

Respondentka:

No oni ani nijak nemůžou, oni..řeší prostě nemoc, takže...mají prostě svoje věci no...

Výzkumník:

A jsou nějaké věci, který by se za poslední roky nějak výrazně změnily? Nějaký převratný situace? Který by měly dopad nějak na...na právě to Vaše....

Respondentka:

...no vlastně né, já jsem zažila vlastně takovej jako .. pád... už v tom špatným stavu, kdy vlastně už jsem byla jako...samoživitelka a navíc vlastně teda v rámci OSVČ jsem onemocněla, takže jsem byla opravdu jako hluboce na dně, tak to bylo...to byl takovej moment, kterej byl zásadní, pro to, abych se rozhodla teda jít jako do práce, kde mám jistoty...ale jinak se to těch 11 let odvíjí v podstatě velmi stereotypně. Máme tady náš rodinný život tak dost řekla bych jako...jak to mám říct...poskládaný do etap prostě, nemůžeme si dovolit vlastně žádný jako výkyvy. Musíme jet v tom, co si mů...co nám dovolí můj plat.

Výzkumník:

Takže velký, žádný...žádný změny se neudály? Ani ve Vašem životě něco, co...

Respondentka:

Emocionálně jako ne no, protože já v podstatě nějak jako možnost pro nějakou změnu si jít, takže se...se...

Výzkumník:

Mhm a co je toho důvodem

Respondentka:

No jsem...jsem...pořád dokolečka vlastně stočená v tom hlídat děti, kontrolovat vlastně co se děje v rámci jejich vzdělávacího procesu a uživit je. No... na víc nemám prostě už čas no...

Výzkumník:

A jak jste říkala na začátku, z toho se nedá vybočit jinam?

Respondentka:

Nedá...nebo je to jistota, protože já se trošku i bojím toho, že kdybych vybočila, tak že nás to dostane do stavu, kterej třeba není udržitelnej a já se jako...docela bych byla ráda, abych, abych, jim umožnila postup potom do jejich dospělýho života takovej, kterej bude...emmm aby nebyli nějak poškození....hodně si dávám záležet na tom, aby ty děti měly rovnocenný podmínky s dětma, který jako maj ty dva rodiče no

Výzkumník:

Je to velkej rozdíl, když mají ty děti 2 rodiče?

Respondentka:

No já bych řekla, že jo.

Výzkumník:

V čem přesně?

Respondentka:

No minimálně v nějaký svobodě...toho konání, prostě, v tomv tom zástupu otcovství, v tom, že jsou prostě 2 ty lidi no. To určitě jako je znát

Výzkumník:

No a říkala jste teda že-...že máte...že jezdíte hodně v práci. A. proč jste si tu práci vlastně vbrala? Tu práci, kterou teďka děláte?

Respondentka:

No je to práce, která je finančně ohodnocená tak, že mě umožňuje uživit 2 děti

Výzkumník:

Takže je stěžejní to finanční..

Respondentka:

...absolutně! A je tam prostě ta jistota toho zaměstnaneckýho poměru, navíc vlastně mám služební pr...emmm auto...pardon Služební auto, mám služební mobil, mám služební počítač, což ...když bych měla kupovat, tak z rodinnýho rozpočtu já bych si to nemohla dovolit. Jsou jiní zaměstnavatelé, kteří by. Mě třeba zaměstnali za ty peníze, ale nedají mi k tomu ty prostředky a pokud je nemám, tak si tu práci dovolit nemůžu.

Výzkumník:

To Vás teda oslovilo, že tam byla ta možnost, že Vám to nabídnou?

Respondentka:

Mhm, je to tak no.

Výzkumník:

A jste teda v práci každý den?

Respondentka:

Ano.

Výzkumník:

Včetně víkendu, nebo...

Respondentka:

...někdy někdy prostě je potřeba pracovat o víkendu, ale to je nárazově, to není jako...pravidlo, vůbec

Výzkumník:

Každý den, takhle jako tahleto doba Vám vyhovuje?

Respondentka:

No...to určitě.

Výzkumník:

Je tam ta příprava na to nějak náročná?

Respondentka:

Tak příprava ...náročná víceméně je, protože potřebuju...musím znát dokonale ty produkty...v podstatě...je potřeba mít i nějakou jako...přístup v rámci psychologie komunikace, tak ne každý učitel je sdílný, ne každý učitel je chápavý, takže zrovna chce tu návštěvu tak, abych ji jako obrátila v dobré tak musím taky přistupovat prostě k němu...je to vyčerpávající kolikrát no. Příprava samotný rozhovor a i potom ta cesta, což je vůbec jako složitý, protože když člověk jede 3 hodiny tam, 3 zpátky, po českých silnicích no tak...je to náročný fyzicky

Výzkumník:

A když jste teda říkala, že Vám vyhovuje, že jste ráno s dětma tak jak je to po práci? Máte na ně dost času?

Respondentka:

(smích) nemám, ale ani...ani jako nevím co bych s tím mohla jinýho dělat, takže prostě jsem unavená už...mi to vyhovuje. Bývám doma po 6 hodiny vždycky. takže emm tak jako.... Je to fyzicky nemožný dost no

Výzkumník:

A ne..nechodíváte třeba domů dřív kvůli dětem?

Respondentka:

Jednak to není potřeba, protože jsou ovba dva poměrně velký a soběstačný a...já...se jako v rámci tech pracovních povinností řídím prostě tím, co je potřeba no

Výzkumník:

A kolik je teda dětem?

Respondentka:

14 a 12

Výzkumník:

Takže už..jsou schopný dojít domů sami a ..

Respondentka:

...všechno

Výzkumník:

...jasně

Respondentka:

...v podstatě už jako bydlíme na malém městě, takže nemusím mít nějak zásadní strach o tom, jestli trefí, nebo jestli je nečeká něco nějaká strastiplná cesta domů ze školy.

Výzkumník:

A stíháte s prací skloubit aktivity jako jsou třeba výlety, nebo nějaký vyjížděky něka, něco co jako zabere hodně času?

Respondentka:

No ani ne, to mě trápí poslední 2 roky. Že vlastně tím, že trávím hodně času prostě v rámci toho pracovního týdne v autě, tak se mě o víkendu vyloženě nechce někde jezdit. Navíc musím udělat takový ty věci jako uvařit, uklidit, vyžehlit. Takže to ... stejně celý víkend pracuju a...moc ty chvíle nezvládáme no. Ono já tak jako mám ten rozpočet docela napnutý, takže si zas moc výlet nemůžu dovolit ani

Výzkumník:

A vídáte se teda nějak se zbytkem rodiny? Když jste říkala, že teda ty vztahy jsou spíš přidružený, než primární, tak ...zvládáte nějak jako se z hlediska časového vypětí a...hlavně v té fyzický únavě, zvládáte se vídat ještě s někým z rodiny?

Respondentka:

Určitě jednou za 14 dní jako s rodičema se vidíme minimálně na krátkou odpolední návštěvu.

Výzkumník:

A to Vám vyhovuje takhle situace jak je nastavená?

Respondentka:

Jo, to určitě

Výzkumník:

Tak já se teda přesunu k další části, to jsou finance. Jestli se o nich můžeme bavit

Respondentka:

No určitě, jsem toho dost říkala...haha

Výzkumník:

V podstatě, v podstatě už jen takový doplňující, doplňující čá...otázky. Jestli se Vám zdá, z Vašeho pohledu, jestli je Váš plat dostačující pro rodinu

Respondentka:

No je to tak akorát.

Výzkumník:

Tak akorát? A vyjdete s penězi

Respondentka:

Vyjdou no. Opravdu přesně, téměř na stokorunu.

Výzkumník:

A tak, jakoby jak...můžete nějak uvést příklad jak s těmi penězi hospodaříte?

Respondentka:

Já zaplatím třetinu svého platu...tak dám na nájem. To co mě zbyde, tak...e...snažím se teda dávat něco stranou, abych měla prostě nějakou rezervu finanční, kdyby bylo nejhůř a jinak všechno ostatní padne na jídlo a takové ty nejdůležitější věci no. Nemůžu si dovolit kupovat dětem tak často boty, jak by potřebovali, ale...je to takový bolestný jako, když si to, když si to uvědomujete, tak bych byla mnohem radši, kdyby mohly děti chodit jako líp oblíkaný, obouvaný, že by měli ...věci, který jako nejsou obnošený a takhle....to se... ..

Výzkumník:

A daří se Vám udělat nějakou finanční polštář, z kterého by potom šlo tahat?

Respondentka:

Tak o polštáři určitě mluvit nemůžeme, ale minimálně prostě se teďka stavím takovou rezervu, že kdyby se něco zásadního stalo, tak bych nějak vyžila no.

Výzkumník:

A vyžila byste jak dlouho třeba? Měsíc, dva?

Respondentka:

Teď jsem si za 2 roky ušetřila na to, abych jeden měsíc vyžila

Výzkumník:

Mhm...teď se posunu k části, která má vystihující název mezigenerační solidarita. My jsme to už trochu nakousli s těma babičkama, dědečkama a podobně. A pomáhá Vám nějak rodina s výchovou, nebo jakkoli, třeba finančně?

Respondentka:

Víceméně né. Ale jak jsem říkala, když mě bylo nejhůř, tak jsem se na ně mohla obrátit, ale to bylo v době, kdýd ještě nebyli rodiče v důchodu, teď jsou v důchodu a už v podstatě nemaj možnost...žádný jako výpomoci no.

Výzkumník:

Takže se to ..

Respondentka:

Kromě teda toho, že pohlídají vždycky jednou za měsíc přes noc ty děti no

Výzkumník:

Jo a ta situace se teda změnila tím, že odešli do důchodu a snížila se jíím teda ty příjmy.

Respondentka:

No radikálně, jasně no..

Výzkumník:

Jasně. A teda to ...to že Vám pomáhají s tím hlídáním jednoměsíčně?

Respondentka:

Aaa teď myslím, budem vyrušení....moment? Dobrý!

Výzkumník:

Takže Vám pomáhají s tím hlídáním jednoměsíčně, co to pro Vás znamená

Respondentka:

No tak klid jakože můžu teda v rámci pracovních povinností si dovolit to, co...ten výjezd. A...na druhou stranu klid, že vím, že prostě děti dostanou jídlo a nemusím shánět nikoho, kdo by je hlídal.

Výzkumník:

Mhm, mhm a...naposledy Vám pomohli nějak, nebo takhle, kdy naposledy Vám s něčím pomohli?

Respondentka:

Jak?

Výzkumník:

Nějak, s tím hlídáním předpokládám třeba.

Respondentka:

Jo takhle, s tím hlídáním, tak... noooo...to bylo...naposledy v dubnu přesně...přesně ze 10 na 11 dubna jsem je tam dávala naposledy

Výzkumník:

A bylo to teda za těch okolností, že jste odjížděla...že jste odjížděla...

Respondentka:

...tak nakladatelství sídlí...v Plzni a my vždycky abychom jako získali všechny informace tak jako třeba prostě jednou za měsíc musíme být přes ty 2 dnyv rámci školení nějakých seminářů tak v Plzni no takže tak

Výzkumník:

A dá se nějak suplovat...suplovat ty prarodiče? Dají se nějak jako? Někd jinej, kdo by pohlídal děti?

Respondentka:

Neee...No tak já jsem nikoh nehledala, pravděpodobně kdybych potřebovala, tak asi..nevím nooo...musela bych někoho najít...

Výzkumník:

...takže ta pomoc je vlastně důležitá od nich...

Respondentka:

Je!

Výzkumník:

V tomhleto aspektu a je ještě nějaká jiná, nějaký jiný aspekt, v čem je ta pomoc pro Vás důležitá?

Respondentka:

Jinak né, jsme soběstačný hodně.

Výzkumník:

A když se zaměříme na takovou pomoc všeobecnou, je pro Vás jako...a spíš...oceníte pomoc psychickou, nebo spíš třeba fyzickou, že byste na něco jako nestačila, třeba stěhování nábytku...něco...něco cokoli takovýho.

Respondentka:

Když já většinou sama na všechno stačím no...prostě...když stěhuju...tak pokud se jako nestěhuju zrovna do jinýho bytu, tak v rámci stěhování v bytě po...pokud je nějak potřeba můžu občas i...požádám prostě...přišroubování něčeho nebo tak, ale...

Výzkumník:

Chodíte si s nima třeba povídat, jakože třeba pro zlepšení psychický...

Respondentka:

Jak jsem říkala, jednou za 14 dní a a ni tak ne kvůli sobě, ale kvůli nim.

Výzkumník:

Kvůli dětem?

Respondentka:

Kvůli dětem ani ne...děti maj pubertu.

Výzkumník:

No jo, to jo

Respondentka:

Tam nastávají teďka poměrně ne...ne to...nepochopení vzájemná

Výzkumník:

Mhm...mhmmm

Respondentka:

No

Výzkumník:

A je ještě někdo, kdo Vám pomáhá, třeba jestli nemáte sourozence, nebo třeba nějaký přítele, který byste nějak zapojovala do Vašeho života?

Respondentka:

No...já jsem ... emmm...se tak nějak bych řekla...v rámci těch společenských vztahů úplně...jako vykřížkovala...že jsem prostě sama...emmm....tím, že nějak jako jsem neměla nikdy moc času trávit s kamarádama, tak jako pár přátel mám, ale že by pro mě byli důležití, něco...to...ne...

Výzkumník:

Mm a je to způsobený tím, spíš tou prací časově, nebo se Vám pak už ani nechce?

Respondentka:

No musím říct, že když jako se zpětně podívám, tak pro mě není úplně psychicky...jako...nedělá mi dobře, když jsem na návštěvě někde, kde to funguje...aaa já to jakoby neumím...v mém životě si taky zavísta, takže já z toho mám takovej smutek, takže vlastně jako i sama jsem se začala vyhýbat takovejmhle kontaktům...jo ne že by...ne že by...em...cejtila, že mě někdo jako někde nechce, ale spíš mi to vadí prostě...

Výzkumník:

Že samotná z toho nemáte dobrej pocit

Respondentka:

Mmm nemám z toho dobrej pocit, že jsem sama

Výzkumník:

Vadí Vám to když to někde jde, kde to vidíte

Respondentka:

mmm

Výzkumník:

A tedka jako uděláme takovou věc, kdy se přeneseme, přeneseme trošku jinam. Kdybych byla třeba Vaše matka, Vaše sestra, nebo Vaše nejlepší přítelkyně. Tak v tomhle momentě, o jakou pomoc byste mě požádala?

Respondentka:

To je...já jsem možná docela ráda, že se mnou děláte ten rozhovor (haha), protože ...né fááákt...protože....vono...v rámci toho stereotypu, kterej každodennímu, kterej tak jako člověk musí...i byť si ho třeba nechce připouštět, ale musí prostě, tak je málo...času...nebo kolikrát žádnej na nějakou změnu....tkaže když bych Vás teda vzala za svoji přítelkyni, tak bych Vás asi poprosila možná o nějakou ten čas pro tu změnu no...něco tohohle typu. Protože to je příjemný osvěžení

Výzkumník:

Jasně (haha)takže spíše tu psychickou podporu nějakou?

Respondentka:

No asi joo, protože nepředpokládám...tak na druhou stranu, pokud bych věděla, že máte firmu a mohla byste mě líp zaměstnat, možná že bych se zeptala, jestli u Vás ten (haha) nemůžu vydělat víc peněz. Ze zkušenosti vím, že to nefunguje. Takže...

Výzkumník:

Mhm A dokázala byste si třeba představit, že by z rodiny jako vůbec žádná pomoc nepřicházela ani s tím hlídáním

Respondentka:

Aaaa asi jo, dokázala

Výzkumník:

Jo? Jak by to potom probíhalo?

Respondentka:

No tak prostě potřebovala bych potom strávit nějaký čas hledáním toho, kdo bude v ty dny kdy potřebuju děti hlídat a na druhou stranu jak říkám, jsou poměrně velký, u nás zákon o tom, že nesměj zůstat samy doma není, takže bychom to prostě vyřešili...my jsme...jak říkám, my jsme soběstačný, takže bychom to vyřešii v rámci té naší úzký rodiny: mě a dětí.

Výzkumník:

Mhm, takže by t pro Vás neznamenal téměř žádnou změnu

Respondentka:

No asi...asi žá....nemůžu říct, že žádnou určitě né...ale nebylo b to nic jako...zásadního.

Výzkumník:

A v jakých oblastech by se to projevilo nejvíc tohle to? Jako že by přestali pomáhat? Jenom v tom hlídání?

Respondentka:

Noo to jo jen tam.

Výzkumník:

No a to, že děti...děti jezdí za svým biologickým otcem nějak?

Respondentka:

Jezdí no.

Výzkumník:

A z té strany se žádná pomoc třeba nedostává?

Respondentka:

Tak oni jsou tak daleko, oni bydlí vlastně 2 hodiny od nás, takže...emmm... navíc má jako další rodinu. Má další 3 děti. A... čas má teď třeba bych řekla jednou za čtvrt roku, že si ta jako děti na víkend vezme, nebo o prázdninách třeba na nějakou dobu, ale jinak...jinak né.

Výzkumník:

A přijde Vám to dostačující?

Respondentka:

Je to takhle od začátku, protože prostě musíme ten život podřídit těm potřebám jaksí uživit se a ...eh..já nevím, já jsem s tím jako...nikdy neřešila to jinak

Výzkumník:

A finančně nějak podporuje? Třeba alimenty?

Respondentka:

No alimenty, platí no.

Výzkumník:

A krom Alimentů nic?

Respondentka:

Noo teďka nepřispěl na ... na půlku kroužku Laury, tak možná, že výhledově, že se stane, že...že někdy přidá i nějaký peníze tady na tyhlencty věci.

Výzkumník:

Aha...aha...Takže se teďka stává, že třeba, že třeba pomáhá finančně?

Respondentka:

Mhm, někdy, někdy bych řekla, že jako pokud ho poprosim, tak že je ochotnej něco málo dát, ale...to jsou to tisícikoruny, jako že, nejsou to žádný velký částky, který by nám jako vytrhly trn z paty

Výzkumník:

A kdyby se týhle pomoci nedostávalo tak...

Respondentka:

..tak se nic nedějeeee, neee, jak říkám je to tak něco na přilepšenou

Výzkumník:

Jasně, tak se přesunu na roli...na roli státu. Máte, pobíráte něco od státu, nějaký přídavky, nebo příspěvky?

Respondentka:

Neee!

Výzkumník:

M-m, vůbec teda se to na Vás ne..nevztahuje

Respondentka:

Nevztahuje, akorát vlastně v rámci daní mám snížené daně.

Výzkumník:

Jo, na děti.

Respondentka:

Tak jsou ty 2 000 na odpočet každý měsíc, jo?

Výzkumník:

Mhmmh, a jsou nějaký, který byste ocenila? Který si myslíte, že byste měla dostávat, když jsou nějak nastavený ty tabulky?

Respondentka:

Asi bych, asi co se týká toho daňového zatížení, tak by teda pro mě, to že dám vlastně více méně celou výplatu na bydlení a jídlo, tak by mi asi pomohlo, kdybych v podstatě tady za tyhle věci jako měla možnost míň utrácet, no...

Výzkumník:

Mhm mhm a jsou nějaký věci, kter byste vzkázala státu?

Respondentka:

No myslím, že v rámci sociální politiky by stálo za to, se zamyslet nad tím, jestli prostě...protože...platím daně stejně jako kdokoliv jiný...byť samozřejmě...nemám takovou příležitost a to zase..zpočívá v tom, že jsem samoživitelka, tak nemůžu...fin...takovou příležitost, abych jako dosáhla na vyšší plat a docela ráda bych ji měla a stát mě na to vlastně odpovídá, že můžu být OSVČ, ale pokud tam nemám tu jistotu, že pokud vypadnu, tak že se za mě někdo postaví. Samozřejmě si můžu platit pojištění, nicméně to pojištění je zase... poměrně...zásadní jako finanční složka, takže...asi tak no...jestli by nebylo možné se zamyslet nad tím..nad tou podporou, těch jistot pro...pro MSŽ. Tedy...já teda žádný jistoty nevnímám

Výzkumník:

Máte nějaký návrh, jak by se to dalo...jak by se to dalo nějak udělat?

Respondentka:

No možná nějak...nějaký zaštitění prostě ty existence MSŽ státem.

Výzkumník:

Mhm a čím by to probíhalo to zaštitění? Jakýma prostředkama?

Respondentka:

Emmm...možná právě určitá garance v tom, že... ta žena vlastně má možnost...já vím, to je...to bych se musela teď ještě trošku zamyslet... .. to...na mě chcete teď hodně.

Výzkumník:

Mmm a když jsme se bavili o těch...o těch finančních nějakých příspěvcích od státu a máte dojem, že o nich máte přehled? Že ta informovanost je dostatečná?

Respondentka:

Já jsem se v minulých dobách, protože jsem pracovala jako učitelka a měla jsem o trošku míň peněz, tak jsem se zajímala o to, jestli bych mohla získat příspěvky na děti a bylo mě řečeno, že mám nárok na 500 Kč od státu na měsíc. A...emmm...když jsem byla na úřadě...sociálních věcí, tak mě, tak mě...emmm to vysvětlili co to všechno obnáší, tak em...se mě nechtělo podstupovat vůbec prostě celý to martýrium toho, kdy musím vlastně každéj měsíc vy...dávat...nevím už jak to bylo. Pořádně už si to nepamatuju, vím, že mě to odradilo naprosto

Výzkumník:

Martýrium...přiznávat příjmy

Respondentka:

Všechny, no no no...tohle si myslím, že je úplně jako...

Výzkumník:

A když jste zmiňovala tu výši těch 500 korun, tak je to dostačující?

Respondentka:

(Haha) Není to nic!

Výzkumník:

500 korun na jedno dítě?

Respondentka:

Já už si to nepamatuju, ale mám pocit, že to bylo na obě dvě.

Výzkumník:

Dokonce.

Respondentka:

Nooo, nebylo to ...nebylo to jako nic, co by...za co by mě stálo bojovat

Výzkumník:

Mhm...a myslíte, že je něco, co by zlepšilo tuhle situaci těchhle příspěvků a podobně? Finančních podpor?

Respondentka:

Já si myslím, že kdyby měli MSŽ nižší snížení daní ještě víc než tak jak je, tak že by to určitě pomohlo no.

Výzkumník:

A když se teda bavíme o MSŽ jako souhrnně, znáte nějaký instituce, který by je podporovaly, nebo který by je nějak integrovaly, nebo cokoli?

Respondentka:

Né?

Výzkumník:

Ne.

Respondentka:

Né, já jsem se tak o to nezajímala, zásadně...nehledala jsem žádnou instituci, nicméně asi kdybych jako věděla, že se můžu na někoho obrátit, nebo že prostě můžu nějakou podporu získat, tak bych to asi udělala, ale nevím vo ničem.

Výzkumník:

Mhm Mhm, tak já bych se teda posunula...em...mohla byste mi jednou větoushrnout, jak finance ovlivňují Váš rodinný život?

Respondentka:

Zásadně, protože víceméně se celý můj pracovní a potom i ten volnočasový život točí kolem toho, abych vydělala dost peněz na to, abych uživila nás 3. Tak tak

Výzkumník:

Aaa než skončíme, tak bych se Vás ráda zas...zeptala na konec, jak moc je pro Vás, tak y jednou větou nějak shrnout, jak moc je pro Vás důležitá pomoc ze strany rodiny, přátel, kohokoli.

Respondentka:

Já jsem soběstačná, takže v podstatě, nijak zásadně pro mě důležitá není

Výzkumník:

A je ještě něco, co byste.. chtěla dodat? Třeba o té finanční podpoře, nebo psychické podpoře, nebo o jakékoli jiné podpoře, nebo cokoli, co, co je...co jsme neřekly?

Respondentka:

No...myslím, že z toho tak vyplývá, že ... MSŽ je nás čím dál tím víc...což tak trošku jako odkazuje na nějakou neuplně dobře vyřešenou rodinnou situaci, nebo vůbec rodinnou politiku ve státě, tak jestli možná by se nezamyslel stát nad tím

Výzkumník:

Mhm, mhm a je ještě něco důležitýho, co jsme podle Vás nezmínily, třeba Vám to vytanulo na mysl? Nedobraly jsme to úplně do konce, nebo jsme se do toho položily málo?

Respondentka:

Nooo... myslím si, že by se neměly volně šířit myšlenky o tom, že MSŽ si za to můžou samy, protože (haha) to v mém případě zrovna bych řekla, že bylo minimálně 50% účast a že to tak je vždycky a myslím, že to nevede vůbec k tomu, aby nás ta společnost přijala, protože ona má pocit, že bysme byly úplně přija...přijímané. Jak ze strany zaměstnavatelů, tak i ze strany vlastně potom tý společnosti...nooo

Výzkumník:

To navazujete na to, co říkal Bělobrádek?

Respondentka:

(haha) jo jo jo jo jo (haha) mhm, mhm, mhm!

Výzkumník:

Takže se Vám to jakoby zdá...zdá ta...to označení tý MSŽ, že Vás jakoby nějak degraduje?

Respondentka:

No...nevím jestli degraduje, ale spíš bych řekla zbavuje různých příležitostí, protože ono to s sebou nese určitě už jako takový to přemýšlení, nooo tak to je jasný, to ona nebude moct tohle, nebo támdleto. A tím pádem ať už je to předsudek, nebo není..mě to tak bere jako tu příležitost no.

Výzkumník:

Cítíte se tím být ohrožená?

Respondentka:

Mmm trošku, bych řekla že i jo, no. Jako určitě to není nic, na co bych byla pyšná.

Výzkumník:

A ještě teda něco, co jsme neprobraly?

Respondentka:

Nemám (haha)

Výzkumník:

Vyčerpávající...

Respondentka:

Mhm, pro mě vyčerpávající.

Výzkumník:

Tak já Vám moc děkuju za rozhovor a za ten, za ten, za ten čas. Moc si toho vážím, že jste si na mě udělala čas!

Respondentka:

Já Vám taky děkuju!

Příloha č. 6: Přepis rozhovoru #4

16.5.2017

Praha

Respondentka H

Přepis rozhovoru #4

Výzkumník:

Tak, jsem Linda, studuji na UK, obor SOSP. Rozhovor bude pro účely jak seminárky, tak bakalářský práce. A nemusíš se bát, bude to úplně anonymní, nebudu nikde, nikde žádný informace o Tobě sdělovat (R: v pohodě). A teda ta bakalářka v podstatě bude..bude veřejně přístupná. Jinak Ti chci říct, že jsou všechny Tvoje názory stejně důležité a jde mi vyloženě o to, co si myslíš a jaký máš Ty...ty na všechno jakoby náhled. A budeme si povídat asi půl hodinky (R: Jojo). Doufám že Tě nebudu dýl...dýl zdržovat (R: Nenen, v pohodě). Tak jo, mohla bys teda na začátek o sobě něco říct?

Respondentka:

Jo, dobře, takže jmenuju se H, nerodila jsem se DD.MM.1991. Co bych tak řekla, no teďka jsme se přestěhovali do Prahy, protože, protožeé, emm vlastně jsme před rokem a půl odešli od tatínka, vid' no aaa takže jsem vdaná od roku 2014 jsme se brali v únoru, emmm pak 2.června toho roku se nám narodila Sofie, takže jsme byli tři. No a rok a 3 měsíce od narození Sofie jsme spolu žili, bydleli v Přepychách v rodinném domku a pak vlastně jsme se odstěhovali a do dneška teda nejsme papírově oficiálně rozvedení, ale rozvod už je jako u právníků, takže už se to..už se to bude podávat na soud takže už to bude snad i papírově vyřešený brzy, doufám, nooo...jinak, já nevím, chceš vědět nějak důvody rozvodu??

Výzkumník:

Né, ne né, to je...to je v pohodě.

Respondentka:

To je v pohodě, tak

Výzkumník:

A tak seš spokojená s tím, že bydlíš v Praze?

Respondentka:

Jo jsem spokojená, vlastně bydlíme tu teďka druhý měsíc. Bylo to takový hodně na rychlo, protože vlastně Sofinka nastoupila hnedka do školky, já jsem nastoupila na plnej úvazek do práce, do toho jsme se vlastně přistěhovali (dítě: joo!) Takže, takže od prvního března prostě to bylo všechno najednou (dítě: jo!). Já jsem v práci spokojená hrozně (dítě: jo!). Sofinka tu školku tak si myslím, že v rámci možností si myslím, že taky nějak zmákla (dítě: jo!). Chodí teda do soukromý školky (dítě: Jo!). Protože na státní tady jakože ještě nemáme nárok, protože tady nemáme trvalý bydliště, takže jsme to museli vyřešit soukromou školkou a do budoucna, no, ráda bych, aby šla do státní samozřejmě finančně to bude příjemnější. No a bydlíme vlastně tady...s...to je vlastně tchánův byt, takže, takže to máme taky jakoby ulehčený. Nájem teda samozřejmě platíme, ale takovej provozní. No a jinak jsem spokojená no. Mám dobrou pracovní dobu, od 10 do 4, což mi vychází vstříc, že v pohodě ráno stíhám Sofi hodit do školky a prostě ve čtvrt na pět jsem pro ni, takže máme nějaký čas. Takže to mi vyhovuje.

Výzkumník:

Pracovní doba ideální, vid'?

Respondentka:

Pracovní doba ideál, no. Že když je nějaký problém, tak se chápem no.

Výzkumník:

A co teda pracuješ přesně?

Respondentka:

Dělám pro Czech Labels and Friends, což je firmička, malá firmička, kde jsme prostě samý ženský a většinou máme děti, což je taky fajn, že když je potřeba zmizet dřív, tak se chápem.

Výzkumník:

Mhm, mhm, jasně.

Respondentka:

No a zatím máme teďka obchůdek v Železný ulici u Staroměstského náměstí (dítě: ...xxx...xxx...xx). No a prodáváme převážně vlastně český věci, český návrháře, český produkty, ale máme tam jako i zahraniční produkty, ale který jsou jako...jak to mám říct, který jsou jako ... jako koncept toho je, že nechrlit hadry ve velkym, ale prostě mít pěknývěci, kvalitní věci, nebo věci, který jsou recyklovatelný

Výzkumník:

Kdybys měla nějak jakoby shrnout, jakou máš rodinnou situaci, co si pod tím představíš vůbec?

Respondentka:

No pod rodinnou situací si představím jako sebe a Sofi hlavně, protože to pytlíkujem tak nejvíc spolu. I když musím říct, že tatínek funguje tak, jak jsme se domluvili, takže tam nemáme nějakéj velkej, dramatickej prolém. Emm..takže...fungujem, teď je to trošku takový v běhu, že jsme spokojený obě, takže to je takový si to užíváme a děláme si to tak jakoby po svém. Sofie vlastně jezdí jednou za 14 dní vždycky si ji Michal vyzvedne ve čtvrtek ze školky a pak někdy v neděli ji přiveze, takže tam to funguje, no.

Výzkumník:

A to časově Ti vyhovuje takhle?

Respondentka:

Jo! Časově...já někdy ve čtvrtek ji...si ráno dám do školky a on si ji tam vyzvedne už po vlastní ose, já u toho předání nejsem a pak už v neděli večír přiveze mi ji sem domů, takže si ji předáme tady doma, tak jako

Výzkumník:

A seš potom v tý práci každej den?

Respondentka:

Jsem v ní každej den od pondělí do pátku, víkendy nemám

Výzkumník:

Zdá se Ti, že máš při práci dost času na všechno? Na Sofču a věci okolo?

Respondentka:

Noo, tak mám čas si dojít nakoupit s ní a jít na hřiště, tak asi...to je tak asi všechno co stímám. Ono to je taky psychicky náročný, protože musíš,..je to náročný, jako nevím no, moc času na sebe přes víkend nemám, jako zacvičit si, nic to jako neexistuje ... prostě bych musela se Sofinkou, nebo bych ji prostě musela dávat do školky v 7 ráno ..abych si ráno na 2 hodiny šla za cvičit, nebo nevím, něco...

Výzkumník:

A jak se změnila situace od té doby, co jste s Michalem od sebe a Ty jsi MSŽ, vidíš v tom nějakou markantní změnu?

Respondentka:

Je v tom změna ta, že jakoby Ty o to dítě, tak teďka chodím do práce, ona je ve školce 2 měsíce teďka. Ale ten rok seš s tím dítětem vlastně furt, neustále. Musíš mít vše pod kontrolou, není tam ten čas, kdy jste 2 doma a jeden jako aspoň trošku jakoby se o to dítě jako postará jo, takže tam je ta změna v tom, že furt 24 hodin musíš myslet na to dítě no a pořád řešit... hele ani na těch 20 minut jako si Hele já si jdu vykoupat, takže postarej se. Takže v tom je to náročný, že máš to dítě jakoby furt, není tam ten oddych, pak teda ten oddych.

Výzkumník:

Můžeme se bavit i o financích? Nebude Ti to vadit? Přijde Ti, že máš dost peněz na sebe i na Sofču?

Respondentka:

Já jsem vlastně dostala tím, že jsem šla na mateřskou, tím že jsem nepracovala a byla jsem student, tak mi ji okamžitě dali na 4 roky, tam jako nemáš možnost výběru a já jsem ... takže pobírám vlastně pojedu poslední rok...3 600 korun rodičovský příspěvek jako kdybych byla od začátku sama, tak si nedokážu představit, jak bych s tímhlecentim mohla něco vytvářet, to je prostě absolutně postavený na hlavu, no a vlastně alimenty mi Michal platí 13 000 na Sofinku, a za toho jde 11 a půl tisíc na školku Můj plat je 23 000 takže já z toho zaplatím nájem a zbyde nám nějaký já nevím, 16. protože mám ještě auto, nějaký náklady na auto, telefon, nějaký pojištění, takže nám na takovej ten náš čistej provoz co zbyde tak je 13 tisíc, v tom ještě vlastně nějaký...to je jakoby bez....je v tom započítaný i jídlo. ...

Výzkumník:

A vydíš někde nějaký oblasti, ve kterých se Ti jako nedaří vycházet s penězma?

Respondentka:

Emm...no...jako....no takhle, my jsme v Praze relativně v pohodě, protože máme relativně levnej nájem. My kdybychom měly platit nájem za takovejhle byt, tak to nedám. Takže my teďka těžíme

z toho, že vlastně skoro že vlastně bydlíme zadarmo. Samozřejmě kdybych bydlela s nějakým chlapem, byli jsme na to dva na ten nájem, tak je to taky jakoby jiný no. To zatím jakoby není...jestli to bude v budoucnu, to doufám, ale teď to tak není....takže pak všechny tyhle ceny náklady musíme nějak zvládnout samy. (...)

Výzkumník:

Hele a pomáhá Ti nějak v něčem rodina Tvoje?

Respondentka:

Jó určitě! Určitě, to jó. A samozřejmě jsou mi oporou. Cokoli kdykoli potřebuju. Já nevím, Sofinka třeba byla nemocná a nebo to, tak mamka přijela a byla tady s náma, takže...mamka, ségra taky. Já vím, že kdyby byl nějaký problém, tak se na ně můžu spolehnout. Tak můžeme bejt, nebo že mi pošlou peníze nějaký, kdyby bylo nejhůř, v rodině, mám určitě velkou oporu.

Výzkumník:

A z přátel? Tam taky nějaká?...

Respondentka:

To taky, ale tím, že je mi 26 let, tak co se týče kamarádek tak, tak ty ještě jsou v takový jako free fázi, ale už taky pracujou, takže tam kdybych potřebovala tak určitě taky...taky...taky se na mě nevyprdnou

Výzkumník:

A tak s čím Ti třeba konkrétně pomáhaj nejvíc? Nejvíc...z tý..rodiny? S hlídáním Sofči, nebo i nějak jinak?

Respondentka:

Emm... asi s hlídáním Sofie nejvíc. Když jsme bydleli v XXX tak to bylo nejvíc v hlídání Sofči. Tím, že máme tu školku tedka, tak jsme pokrytý. ... takže dobrý, ale nejvíc s tou Sofinkou, takže, musím říct ... tedka naši mně neposílaj peníze, že by mě živili, že by mě posílali nájem, to ne. Zatím to dáváme jakoby sami svépomocí, takže jakoby zatím se daří, ale nevím, až jakoby se náhodou jakoby něco přihodilo, tak nemám ani žádnéj finanční polštář jakoby, ze kterýho bysme tedy mohli půl roku nebo rok jako bejt a nemusela bych si nikomu říct o peníze nebooo bysme mohli tady zůstat. Asi by to dopadlo tak, že bysme museli prostě se nastěhovat k našim a museli bysme to jako to no, vyřešit takhle. Asi bysme na to neměli jen tak tady bejt.

Výzkumník:

A máte to doma jakoby tak nastavený, že se neobáváš, že by Ti nepomohli?

Respondentka:

Né, to určit ne, toho se nebojim.

Výzkumník:

A dokážeš si představit, že by z tý rodiny žádná pomoc nebyla?

Respondentka:

No bylo by to hodně těžký no. Bylo by to hodně těžký. I jako psychicky by to bylo těžký, takže to nemáš komu zavolat, že Ti řeknou, že to bude dobrý, ať to vydržíš, že zas bude dobře, nebo já nevím, že jestli maj přijet, nebo...no to by bylo hrozně těžký. Ale musím říct že i z Michalový části rodiny máme support, nejen co se týká už tohohle bytu, ale taky nám nabídli, že kdykoli, cokoli budem potřebovat, tak že není problém, tam je taky ta opora, kdyby bylo nejhůř, tak tam taky je.

Výzkumník:

A Ty jsi zmiňovala i tu ségru, tak ségra Ti pomáhá jak?

Respondentka:

Ségra mi pomáhá psychicky, že si voláme, že si sdílíme svoje pocity, zážitky a ... ráda k ní jezdím, navštěvujem se, hlídáme si děti, teď už teda moc ne, ale taky jsem jim hlídala děti často, oni mně Sofku takže, takže dobrý no, tam je ta podpora hodně psychická.

Výzkumník:

Jo...bývala s hlídáním a teď už je spíš...spíš na tý psychický...bázi

Respondentka:

...Nó, no, nó, přesně tak teď už to není možný, protože chodí do práce oba dva, takže tam aby někdo přijel sem hlídat, oni maj taky 2 svoje děti, to je naprosto nereálný teďka, ale dřív to...dřív to bylo i s tím hlídáním, když jsme vlastně bydleli kousek vedle sebe. No takže to bylo fajn a teďka to je...teďka jenom si voláme a podporujem se přes telefon (haha).

Výzkumník:

Jasně, kdyby ses měla trošku zamyslet a přenést se jinam a měla by sis představit, že je tu právě Tvoje mamča, nebo ségra a měla bys je poprosit o nějakou pomoc, tak o jakou by Ti primárně šlo?

Respondentka:

Mmm asi o ten jako čas. O ...kterej by mě občas jako vykryli tu Sofii no, že by si ji vzali no. někdy to je takový na sílu, že ... že bych s ní třeba ráda byla doma, když měla rýmu trošku, takže samozřejmě by to bylo fajn, kdyby s ní mohl někdo bejt doma, ale samozřejmě, když tu není jako úplně hrozný, tak do tý školky šla, žejo, takže kdyby tady byl někdo z rodiny, tak by to bylo fajn, že ... bysem si mohla takhle pomoci...hlavně ten čas s tou Sofii, to by mi pomohlo. A právě, když si chceš najít někoho

novýho, tak nemůžeš chodit na rande s holčičkou samozřejmě .. to je až za nějaký čas to přijde ale tak to musíš si to nějak no...nějaký čas pro sebe no...takže občas ty večery no by byly fajn

Výzkumník:

A když říkáš, že by sis ráda někoho našla, tak spíš kvůli té finanční pomoci, nebo spíš kvůli té emoční podpoře?

Respondentka:

Nééé, to já jakože...já teď se nemáme špatně a dokázali bysme to seškrtat ještě na nějakou částku, kdyby bylo nejhůř. Já vím, že co se týká financí, tak to prostě teďka zvládám a jde to, normálně to teďka funguje. Takže to, že bych s někým sdílela byt a bylo by to pro mě příjemný, ale není to jakoby existenční jako věc, takže teď mi jde primárně o to, že někoho máš jako přítele. O psychickou stránku věci, ne o nějakou materiální, to bych jako určitě, není to teďka důvod pro mě, takže to je pro mé psychické zdraví hlavně.

Výzkumník:

Mám tady kratičkou sérii otázek na nějakou roli státu ve Tvém životě, pobíráš teď příspěvky, přídavky od státu?

Respondentka:

Pobírám vlastně ten rodičovský příspěvek. Vlastně ještě rok mám pobírat. To je těch 3 600 korun na měsíc.

Výzkumník:

Mhm. Jak jsi říkala na začátku. A ještě něco krom toho?

Respondentka:

M -m.

Výzkumník:

A víš o všem co bys mohla, co bys teoreticky mohla využívat?

Respondentka:

No asi ne.

Výzkumník:

Nevíš. Myslíš, že ta informovanost jako je..je

Respondentka:

No mě to nebaví jako to že bych musela na sociálku a tam se...je to takový prostě chození po úřadech, vypisování všech úřadů...jako kdybych neměla co jíst, tak bych to začala řešit no a tím, že ten Michal platí docela slušný alimenty a máme oba ... myslím, že bych ani na to na nějaký ty hmotný nouze a příspěvky na bydlení si mylím, že nemám nárok.

Výzkumník:

A myslíš, že kdybys byla odkázaná na ty příspěvky, co jsou od toho státu, myslíš si, že by pro Tebe byly dostatečný?

Respondentka:

Já kdybych si jakoby mohla vybrat, mně to přijde prostě nesmysl jo...tím, že jsem nastoupila jako student, tak jsem si nemohla vybrat a bylo to...že mi okamžitě dala ten rodičák na 4 roky, za 3600 korun nakoupíš jogurty jo pro to dítě, ale pokud já bych si to mohla zvolit na nějaký 2 roky, což by

vycházelo na nějakých těch 11 a půl Ti to pak vychází měsíčně, takže pak nějaký ten příspěvek na bydlení, jakože kdybych byla sama nebo to...nebo bydlela ve vlastním, tak se to tak asi jakž takž dá, ale musíš jít rychle do práce a to nemluvím o tom, že jsme neutráceli peníze za mlíko a že jsem kojila, ale třeba moje sestřenka nemohla kolit a jenom 3000 šly na mlíko měsíčně, takže my jsme měli jakoby tohlesco fajn, že jsme nemuseli řešit ten rok mlíko, což některý matky musej. Což by pak bylo...

Výzkumník:

A zajímala se o to, jaký jsou ty možnosti?

Respondentka:

Ne.

Výzkumník:

Ne, ani nemáš proč?

Respondentka:

Ne, asi jsem zatím ...asi jsem na to trošku i líná, ale protože vidím před sebou tu anabázi na těch úřadech a stačilo mi jenom si zařídit mateřskou a ten rodičák, to mi stačilo, ale popravdě řečeno jsem se o to aktivně nezajímalo.

Výzkumník:

Jasně, asi by pro Tebe bylo lepší, kdyby to bylo jednodušší a časově míň náročný.

Respondentka:

Jo! Určitě, no, to jo no, to by bylo pro mě fajn a taky ne, že musíš furt jezdit na místo trvalého bydliště a řešit to tam. Že si tady prostě nemůžeš smluvit schůzku s nějakou sociální pracovnící, nebo

já nevím, možná to jde, ale já to nevím. Že bys zašla na ten úřad práce, nebo sociálku tady, kde s tím dítětem pobýváš a oni Ti to tam mohli vyřídit, néé, musíš jet.

Výzkumník:

Je teda něco, co bys chtěla vzkázat státu?

Respondentka:

Nó, žé...to bych chtěla vzkázat státu, že pokud seš student a porодиš, tak je naprostej nesmysl si nevybrat na jak dlouho to chceš. Tu mateřskou, to je naprostej nesmysl jako. Tam je..to mi přijde úplně převrácený, v tom smyslu, že je jasný, že když porодиš jako student, tak musíš jít co nejdřív do tý práce a prostě Ti záleží na těch prvních, já nevím, prvních dvou letech kdy ty peníze na to dítě fakt potřebuješ, prostě jako 3600je fakt směšný a ještě když to budeš mít s nějakým studentem, tak to nedáš, to nedáš!

Výzkumník:

A znáš nějaký, znáš nějaký organizace, který třeba jako nějak ntegrujou ty msž, nebo s nima nějak...

Respondentka:

...m-m neznám,ani jsem nevyhledávala, tím že jako já nejsem jako naštěstí, bohudíky, že nejsem v takový nouzi a v takový situaci, že bych musela opravdu úplně bych byla sama. Protože musím říct, že obě ty rodiny, jak od toho Michala, tak Michal, tak moje rodina, tak nám prostě jakoby pomáhaj, takže nemusíme řešit existenční problémy, že nemáme co jíst a střechu nadhlavou, takže naštěstí jako tohlencto řešit nemusíme, ale zas na druhou stranu úplně tady jako musíme, musíme řešit každých měsíc, protože taky nemámě se úplně pohádkově, ale, ale není tonijak jako hrozný, no takže jsme zdraví a jsme v pohodě, takže dobrý. Jako vím, že to mohlo dopadnout hůř no

Výzkumník:

Teď ukončovací věci, jako kdybysměla jednou větou shrnout, jak Ti finance ovlivňují život.

Respondentka:

Ovlivňují, ale ne nijak jako zásadně, nikdy jsme nemuseli řešit ty finance jako na krev. Jako ovlivňují, neříkám, že ne, ale dá se to zvládnout, takže dokážem, jako kdybychom, dokážem to ještě seškrtat víc, už by to bylo dost jako na krev, teď to je v pohodě, ale ...ale...no...takovou...jako spíš by mě vyhovovalo ten systém těch financí na to dítě, že Ty si to opravdu jako můžeš zvolit sama jako totálně. Víš jako mě vadí to, že oni Ti to dávají ty peníze na to dítě, aaa...nemůžeš si to jakoby zvolit jak a jakou cestou. Jako já chápu, že tam je nějaká kontrola, nějaký bezpečnostní prvek, aby to jako opravdu šlo tomu dítěti, hlídá se to ale třeba konkrétně pro mě je to taková brzda..nevyhovující, no. A taky ta školka, ty školky taky ...ta školka no...no a to je jedna z těch nejlevnějších, co jsem našla, jinak to začíná i 17, 24 ...

Výzkumník:

...na měsíc?

Respondentka:

Mhm

Výzkumník:

Co..co pro Tebe znamená, jak je pro Tebe důležitá podpora ze strany rodiny, jakákoliv?

Respondentka:

No obrovská, je pro mě vlastně stěžejní. No to je jako...to je jako bez nich si to fakt jako nedokážu představit. A to s obojím i finančně i psychicky.

Výzkumník:

Jestli je ještě něco co Tě během toho rozhovoru napadlo a nezmínili jsme to?

Respondentka:

Co by mě napadlo, no možná ještě se vrátím k tý školce, že by bylo hrozně fajn, kdyby ty děti mohly nastoupit do školky. To je návaznost na to trvalý bydliště, že se furt řeší, že ať s někým přestěhuješ, tak to dítě..maj primárně samozřejmě přednost ty děti z okolí té školky, ale takže jo, takže naplněj těma dětma a samozřejmě tady v Praze je brutální přetlak, takže my řešíme to, že třeba Sofinka bude muset 3, 4 roky chodit do soukromý školky protože tady nemáme trvalý bydliště a zas ta anabáze s trvalým bydlištěm je náročná, a vlastně nevím jestli, kde budeme přesně bydlet a je to furt takový nevím nevím a vlastně tím pádem se Ti škrtá ten nárok na státní školku tady, pokud jakoby nemá volno, nemá kapacitu, no takže pro mě by bylo hrozně fajn, kdyby ten systém těch školek a škol. To asi budeme řešit to samý u školy, i když jakoby do té školy musí, žejo... musej jí někde vzít, ale to by mě jakoby vyhovovalo, kdyby se tohle nějak uvolnilo, školkový věci.

Výzkumník:

Jak bys to řešila?

Respondentka:

Budťo že těch školek bude víc tady a prostě že se nebude tak bazírovat na tom trvalým bydlišti, no ale asi je to na ten počet školek tady asi .. nebo tak...aby se do toho nalilo víc peněz asi od státu, tak možná to asi to no...nebo nějaký příspěvek, víc....když teda nenavštěvuješ státní školku, tak tady máš jakoby příspěvek 5000 a vyber si budťo najdeš za chvíli státní školku a zas Ti to vezmem a nebo tady máš 5000 když Tvému dítěti jsou 3 roky, tak dostaneš 5000 na školku a jestli ta školka stojí 11 000, 17 000, 24 000 už je na Tobě jakou si vybereš a prostě tady máš nějaký příspěvek, takže to by bylo moc fajn, to by myslím nám všem moc pomohlo, takže tak no.

Výzkumník:

No tak já Ti moc děkuju, moc děkuju za rozhovor

Respondentka:

No nemáš zač, snad Ti to pomůže

Příloha č. 6: Přepis rozhovoru #5

5.6.2017

Středočeský kraj

Respondentka D

Přepis rozhovoru #5

Výzkumník:

Dobrý den jmenuji se Linda, jsem studentka UK, SOSP. Rozhovor je pro účely jak seminární tak BP. BP bude dále možná k nahlédnutí, bude, bude volně přístupná. Chtěla bych Vás upozornit, že je vše anonymní, nebudeme Vás nikde spojovat s Vaším jménem, ani nic takového. A taky bych chtěla říct, že jsou pro mě Vaše názory hodně důležité a abyste se nebála otevírat otevřeně. Pokud by Vám cokoliv bude nepříjemné, tak to hnedka řekněte. Budeme si spolu povídat přibližně půl hodinky. Tak. Mohla se Vás zeptat, abyste mi řekla něco o sobě?

Respondentka:

Joo, je mi 47 let, mám 2 děti a jsem samoživitelka

Výzkumník:

Výborně, výborně a kde bydlíte? V jakých podmínkách a kde?

Respondentka:

Bydlím v obecním bytě, ve středočeském kraji v malé vesničce

Výzkumník:

V malé vesničce, dobře a jaké je Vaše povolání?

Respondentka:

Ted' momentálně pracuju ve firmě KDS, kde se brousí nože.

Výzkumník:

A jste s tím spokojená?

Respondentka:

Jo! Jsem.

Výzkumník:

A jakou máte Vy rodinnou situaci?

Respondentka:

Jako ted' momentálně jak to jde V mé rodině?

Výzkumník:

Mhm, mhm, přesně tak.

Respondentka:

No úplně optimální to není no. Molo by být podstatně líp

Výzkumník:

A v čem to není optimální?

Respondentka:

Tak už kvůli financím...emm..a tak...ale hlavně asi finance.

Výzkumník:

Mhm a v čem to je optimální?

Respondentka:

V čem to je optimální? Že jsem ve vesnici, kde se mě moc líbí. Kde jsou prostě strašně fajn lidi a kde mám zahrádku a kde si můžu pěstovat svoji zeleninu a tak.

Výzkumník:

Mhm, takže se Vám vlastně líbí jakoby to prostředí, ve kterém žijete, ve kterém vychovááte děti?

Respondentka:

Určitě.

Výzkumník:

A jakjste teda spokojená s tou situací která, která teďka je u Vás v rodině?

Respondentka:

No ohledně čeho ale?

Výzkumník:

Ohledně úplně všeho, jak jste spokojená s tím, jak se Vám daří a nedaří a jak jste spokojená s tím, jak si sama vedete

Respondentka:

No, s tím moc spokojená nejsem, mohlo by se mi vést líp, ale děti jsou zdravý ,a to je důležitý.

Výzkumník:

Dobře, já bych se Vás ještě zeptala, jestli vidíte nějakou změnu ve Vaší rodinný situaci celkově, situaci za poslední roky, jestli se odehrály nějaký klíčový momenty, který byste řekla, že Vám změnily život?

Respondentka:

Tak určitě, protože jsme měli dost zásadní úmrtí v rodině, a to mě dost poznamenalo a myslím si, že nejenom mě, ale i děti. Protože jsem zůstala prostě úplně sama a už mám jenom ty děti, takže to nás hodně poznamenalo určitě všechny.

Výzkumník:

A když teda mluvíme o těch dětech, myslíte si, že při práci, kterou, kterou děláte, tak že máte dost času dost času na děti a na sebe

Respondentka:

No tak vzhledem k tomu, že mám 2 zaměstnání, tak dost času nemám no. Jedno dítě už je dost samostatný a to druhý, ...to druhý se snaží co nejvíc samostatný a pomáhat mi tím.

Výzkumník:

A jaké máte 2 zaměstnání?

Respondentka:

No pacuju na hlavní pracovní poměr, v tý frmě KDS v Sedlčanech a pak ještě vypomáhám o víkendech, o víkendech v hospodě, v restauraci, na statku. Pomáhám se zvířatama, v kuchyni a tak

Výzkumník:

Takže jste v práci každý den?

Respondentka:

Mmm většinou a nebo kromě neděle.

Výzkumník:

To je poměrně časově náročný, jak to potom stiháte s tou..s tou výchovou těch dětí?

Respondentka:

No musím, ten čas, co jsem doma, tak prostě se musím věnovat tomu dítěti

Výzkumník:

No a vidíte nějak, že by Vaše pracovní doba byla ovlivněná tím, že máte děti?

Respondentka:

Emm...tak... možná do jistý míry ano, protože tím, že nemám žádnou hlídací babičku, což v dnešní době moc nikdo nemá, protože babičky pracujou, tak...bylo by to určitě jednodušší, kdybych jako měla hlídání rodinný. No hlavně bych ... no... no no no, ale v momentě, kdyby prostě nás bylo víc,

nebo bych měla partnera, nebo bych měla možnost ještě jednoho příjmu, tak bych nemusela chodit o těch víkendech do té práce. Jednoznačně.

Výzkumník:

A proč jste si vlastně vybrala tu práci, ve které pracujete?

Respondentka:

No tak, protože jsem, protože to byla víceméně jediná možnost, kde můžu pracovat jen na ranní směnu. Vzhledem k věku, toho mého dítěte, který mám na starosti, tak nemůžu dělat odpolední do 11 do večera, nebo dělat nedejbůh noční. To prostě nejde. Takže na ranní směnu to byla jediná práce, kterou jsem tady sehnala a ten výběr je prostě špatnej, je ho málo.

Výzkumník:

Mhm, takže je to v podstatě kvůli tomu, abyste mohla bejt, abyste mohla bejt emm... s chlapečkem doma?

Respondentka:

No aspoň v těch odpoledních hodinách, určitě nó.

Výzkumník:

Jasně to je...

Respondentka:

Když přijde ze školy, tak abych prostě měla čas s ním udělat úkoly a...a tak dále žejo.

Výzkumník:

Když zůstaneme v tady tom tématu, můžeme se bavit, můžeme se bavit o financích?

Respondentka:

O financích? No...o financích...to není jako úplně jako úžasnej zázrak. Za tu cenu, že člověk dělá jenom ranní, tak..tak prostě pro to mám druhý zaměstnání. Protože ten plat tomu neodpovídá. Je to jako...Ty mzdy jsou prostě malý no.

Výzkumník:

Jasně. A zdá se Vám, že je to nedostačující pro Vás?

Respondentka:

Tak určitě, určitě, to jednoznačně, o tom jako žádná, protože víceméně to, co vydělám v hlavním zaměstnání tak mi stačí na složenky a proto chodím do druhého zaměstnání, abych měla na to ostatní.

Výzkumník:

Mhm a můžu se teda zeptat, v jakých oblastech se Vám nedaří vycházet s penězi?

Respondentka:

V jakých oblastech? No teď jsem to řekla, plat který prostě jsem...dostanu v hlavním pracovním poměru, tak ten mi stačí opravdu jenom na ty složenky. T znamená nájem, elektřina a základní prostě věci, který člověk musí platit každé měsíce, ale už mi nezbyvá nic víc. To znamená že už potom nebudu mít na jídlo, na oblečení, na hygienu, prostě na to vydělávám někde jinde.

Výzkumník:

Jansě, takže si myslíte, že se Vám to nedaří proto, že jsou ty mzdy prostě příliš nízký?

Respondentka:

Jo, no to jo, to jako určitě.

Výzkumník:

A jsou teda oblasti, ve kterých se Vám daří s těma penězma vycházet? Kde jako víte, že jste, že máte dost...dost na to, co potřebujete?

Respondentka:

Jakože kdybych mohla ušetřit? No už nemám z čeho šetřit.

Výzkumník:

Jestli se Vám jako vyloženě daří si třeba 500 korun si z platu vystranit a n'dát si ho bokem a nebo, nebo vůbec

Respondentka:

No popravdě řečeno vůbec. Já jedu...jedu na doraz.

Výzkumník:

Já se..posunu se k druhému, k druhému tématu, který je mezigenerační solidarita. Pomáhá Vám v něčem rodina?

Respondentka:

Když žádnou nemám, tak, tak v podstatě né.

Výzkumník:

Ani nějak třeba s výchovou? Třeba nějaký tetičky, strýčkové...

Respondentka:

Tak starší syn když může tak pomůže, ale v podstatě když nežije v podstatě už dneska pomalu s náma v jedny domácnosti, neboť studuje v Praze a sám má zaměstnání, tak jako a samotnému mu moc času nezbyvá na to, aby nám jako vypomáhal a nikoho jinýho nemám. Žádný tetičky strejčky, prostě nemám, takže jsem na to sama.

Výzkumník:

A když teda jste říkala, že ten starší syn někdy hraje nějakou roli v tom rodinným životě, tak s čím Vám hlavně pomáhá?

Respondentka:

Tak...určitě zastane takovou tu mužskou část, vůči tomu mladšímu bráškoví. Prostě bráškoví do jistý míry určitě chybí ten mužskej vzor, takže velkej bratr ho v tomhleto jednoznačně zastane.

Výzkumník:

Jasně a s čím Vám naposledy pomohl?

Respondentka:

S čím mi vším pomáhá? No když může tak mi pomůže třeba trochu finančně, což je velmi pozitivní a jsem za to ráda a když přijede domů tak mě pomůže s věcma, na kteý už prostě třeba fyzicky nestačím.

Výzkumník:

Jako třeba co?

Respondentka:

No jako třeba že...potřebuju občas odstěhovat kus nábytku, nebo pomoct na zahrádce, nebo ... prostě jedeme na nějaký velký nákup, věci, který já už prostě neunesu, prostě pomáhá tak, jak může jako to je prostě fajn, je to opora, je to jistota.

Výzkumník:

Mhm a je to pro Vás spíš fyzická podpora, nebo spíš ta psychická

Respondentka:

Já myslím, že určitě obojí, určitě obojí.

Výzkumník:

Pomáhají Vám i nějak Vaši přátelé?

Respondentka:

Emm...moc ne.

Výzkumník:

Byla byste radši, kdyby Vám pomáhali spíš i ti přátelé?

Respondentka:

Tak jako...asi, asi jo, ale dneska má každé, takových starostí, že ty lidi nemaj moc čas pomáhat

Výzkumník:

Chápu, teď bych Vás poprosila, abyste se trošičku zasníl a maličko se přenesla kousek, kouse. jinam, než jste teď. Kdybyste si představila, že jsem Vaše přítelkyně, nebo Vaše babička, maminka, nebo kdokoli, kdokoli blízké z rodiny, o jakou pomoc byste mě teď požádala?

Respondentka:

Emm..asi o společnost.

Výzkumník:

Takže spíš o tu psychickou pomoc, spíš než o hlídání dětí nebo tak?

Respondentka:

Mhm, určitě.

Výzkumník:

Mhm, mhm a v jakých oblastech byste tu pomoc nejvíc ocenila?

Respondentka:

Tak možná takovej, takovou tu psychickou podporu, že na to člověk není sám

Výzkumník:

Jasně.

Respondentka:

Na cokoliv. Na radosti, na starosti, na ...na...na já nevím na pokec jen tak, no prostě někdy tohle bohatě stačí.

Výzkumník:

Mhm, a dokážete si představit, že by se Vám z rodiny vůbec žádné pomoci nedostávalo? Že by ani ten starší, ani ten mladší syn nijak nepomáhali Vám s ničím?

Respondentka:

Tak to už by ten život fakt neměl žádnéj smysl jako.

Výzkumník:

Takže by to pro Vás bylo spíš jako velmi, velmi negativní věc? Až tak, že by se to nedalo zvládnout

Respondentka:

Určitě, to už by pak vůbec nemělo smysl. Abych tady byla a vydělávala jenom na složenky, tak k čemu by to bylo jako? To už, to už by bylo o ničem.

Výzkumník:

A co by to pro Vás znamenalo, kdyby Vám vůbec žádnou pomoc neposkytovali?

Respondentka:

Nevím, asi bych si připadala úplně zbytečná a asi, asi prostě nevím, nevím, možná, že bych se někam odstěhovala někam úplně na samotu a vykašlala bych se na lidi, úplně prostě...nevím. Nevím, to si nedokážu vůbec představit. Takhle to má smysl, takhle člověk prostě ví, ví proč se snaží. Snaží se pro děti, pro rodinu. Proto, abychom spolu zažili nějaký hezký chvíle, proto, abysme spolu oslavili svátek, narozeniny, ... ale kdyby ta podpora nebyla vůbec žádná, nebo kdyby ty děti prostě nebyli a byla jsem úplně sama, tak by asi fakt nemělo smysl žít. K čemu by to bylo? Proč...

Výzkumník:

Mmm. Můžeme se posunout k další sekci? Ve který bych se Vás ráda vyptala na to, jakou roli hraje ve Vašem životě stát, a...pobíráte nějaký přídavky, nebo dávky od státu, nějaký peněžítý, nebo cokoli jinýho?

Respondentka:

Ne...nepobírám od státu vůbec nic. To co si vydělám, to mám.

Výzkumník:

Je teda nějaká role státu, kterou byste zmínila hned jak jsem to nakousla?

Respondentka:

To co bych zmínila? No...určitě bych změnila ten přístup právě k těm svobodnejm MSŽ, to si myslím, že je velká díra v tom systému, tohle prostě nefunguje. Já neříkám, aby ty svobodný matky, nebo samoživitelky měly něco zadarmo, ale aby se jim, aby prostě měly tu možnost najít si práci, aby prostě bylo víc práce ... možnost jenom toho, pracovat třeba jen na ty ranní směny. Tohle zaměstnání je strašně málo. A pak se ty ženský prostě dostávají do strašných komplikací, protože říkám, dneska i babičky pracují, takže hlídací babičky nejsou. A pokud ten člověk nevydělává prostě v nějakým businessu nějaký velký peníze, což znamená, že není prostě v práci od 6 do 2, ale je tam prostě do odpoledne, nebo i do večera, tím pádem si vydělá třeba na Au-pair, pak je to na úkor toho, že není tolik s tou rodinou a s těma dětma, protože prostě vydělává peníze, ale myslím si prostě, že tohle je velká

díra. Tohle je velká díra v tom, že prostě ty ženský nemaj moc možnost najít si práci, aby to zkloubily s tím, že žijou prostě samy s dětma a můžou vydělat peníze.

Výzkumník:

A co byste teda vzkázala státu? Jak by to mohl třeba změnit?

Respondentka:

No .. určitě je spousta zaměstnání...eee né třeba v mý profesi, protože pracuju rukama v dílně, takže to nejde ale zcela jistě je spousta zaměstnání, kde by jakejkoli podnik mohl poskytnout těm ženám práci z domova. Určitě by zastaly spousta práce a vydělaly by si nějakou korunu, třeba, třeba i při mateřský dovolený, ale...kdyby to šlo prostě udělat, nebo kdyby ty podmínky k tomu byly prostě vstřícnější...vyjít, vyjít v tomhleto vstříc, nebo aby ty ženský mohli zaměstnávat z domova. Dneska v době počítačů, internetu si myslím, že by to neměl bejt takovej problém, a přesto se pořád podle mě spousta těch podniků brání, byť by jim to systém umožňoval. Systém tý organizace, tý, tý firmy.

Výzkumník:

A...a když se ještě zeptám na ty finanční pomoci, co se dostávají od státu, víte o všech možnejch o který byste mohla zažádat, nebo který se vyskytují?

Respondentka:

Já si myslím, že ano. Ale tabulkový systém, který teď momentálně je zavedený, tak se na mě nevztahuje. Tím, že si syn vydělává a je vpočtenej do rozpočtu, tak já už se vlastně v podstatě k žádným penězům jakoby od státu nedostanu. Což je trošku postavený na hlavu, protože syn sice vydělává peníze, ale vydělává je tak aby si mohl zaplatit školu, aby mohl bydlet v Praze a v podstatě já s těma penězma nemám nic společnýho, takže proč, proč by mi jeho peníze měl někdo započítávat do mýho rozpočtu. To jsou prostě jeho peníze. Jeho výdaje. Jeho živobytí. A tohle je prostě podle mě špatně, špatně vymyšlenej systém. Takže v momentě, kdy prostě přijdu na sociální odbor, řeknu, že syn si vydělává, já že si vydělávám, tak už prostě na to nedosáhnu. Nemám šanci dostat nějakou...já nevím...příspěvek na bydlení, to nejde, prostě nefunguje to takhle.

Výzkumník:

Rozumím, takž Vy, ikdyž si vyděláváte míň, než je pro Vás potřeba, tak kvůli tomu, že je teda započítávajen ten plat toho Vašeho syna do Vaši společné domácnosti ...

Respondentka:

...tak už nemám na nic nárok, ano

Výzkumník:

Jasně. A to si teda myslíte, že...že by se mělo změnit?

Respondentka:

Zcela jistě. Zcela jistě.

Výzkumník:

A když se vrátíme k těm MSŽ, o kterých jste říkala, že jsou teda hrozně, hrozně zanedbaný co se týče toho toho státu, tak...znáte nějaký instituce jiný, který by nějak podporovaly MSŽ

Respondentka:

To asi úplně ne. Myslím si, že by hodně pomohlo, kdyby si podniky zařídily vlastní školky, k čemu už možná dneska jakoby někdo přistupuje. Taky by to byla jistá možnost pomoci. Nevím, tohle, tohletohle je úplně jako...nevím, v tomhle se úplně neorientuju.

Výzkumník:

A mohla byste mi nějak shrnout jednou větou, jak finance ovlivňují Váš život? Rodinný život?

Respondentka:

Emm...negativně? (haha) no co k tomu říct jako, tak samozřejmě, kdyby člověk prostě nemusel počítat každou korunu a přemýšlet, jestli tentle měsíc můžu synovi koupit nový boty a nebo až ten další, tak jako by to bylo jako jednodušší. Jako já už jsem neměla 10 let dovolenou, protože když mám dovolenou, tak sedím doma, protože na dovolenou nemám.

Výzkumník:

Takže zasahují finance do všech...všech aspektů?

Respondentka:

Samozřejmě

Výzkumník:

Je něco, co je podle Vás důležitý, ale nezmínili jsme to v rozhovoru?

Respondentka:

Tak...důležitý...důležitý je, aby člověk byl zdravé a měl sílu se starat, to je asi nejdůležitější.

Výzkumník:

No tak já moc děkuju za Váš čas a za rozhovor.

Respondentka:

Já Vám též a přeji mnoho štěstí při studiu.

Výzkumník:

Dobrý večer jmenuji se Linda, studuji UK, II. ročník, SOSP. Rozhovor je pro BP, nemusíte se bát, je to anonymní. Rozhovor je kvalitativní a je na téma mezigenerační solidarita vůči matkám samoživitelkám. Velmi si cením toho, že jste si na mě takhle pozdě a na rychlo udělala čas. Vaše názory jsou pro mě důležité, nebojte se odpovídat otevřeně. Žádné odpovědi nejsou špatné a všechny názory jsou stejně důležité. Pokud by Vám cokoliv bude nepříjemné, prosím řekněte a můžeme to přeskóčit. Budeme si spolu povídat přibližně půl hodinky. Mohla byste mi na začátek o sobě taky něco říct?

Respondentka:

Dobře, tak Vy jste říkala, že je to anonymní rozhovor, takže nemusím být konkrétní.

Výzkumník:

Přesně tak.

Respondentka:

Tak bydlím na městě, kde je 11 000 obyvatel, je to teda malý město oproti Praze. Hezky se tady bydlí. Mám 2 děti a jsem s nimi sama.

Výzkumník:

Můžete mi popsat Váš běžný den:

Respondentka:

Ráno vstanu, začnu dělat snídani, vzbudím děti, ony se nasnídají, dostanou svačinu, odchází do školy. Já pak jdu do práce. Pak se vrátím z práce, zjistím, jestli jsou doma, nebo někde lítaj. A takhle běžíme, no tak normálka.

Výzkumník:

A jaké je Vaše povolání, když jste říkala, že chodíte do práce?

Respondentka:

Moje povolání je .. pracuju jako... v administrativě pracuju

Výzkumník:

Máte nějakou formu flexibilní p racovní doby

Respondentka:

Jo, můžu si, můžu si odcházet když potřebuju, když je nějaký problém, mám dobrého zaměstnavatele, který mi umožňuje...třeba, když mi zavolá paní učitelka ze školy, když je potřeba vyzvednout děti dřív, nebo že jim je špatně, nebo něco, tak samozřejmě vychází vstříc, což je bezvadný, takže ano

Výzkumník:

Máte v práci nějaké benefity typu firemní školky, nebo něco takového?

Respondentka:

Firemní školku už bych dneska nevyužila když mám ty děti už takhle větší, ale ... NE. Firemní školku nemáme. Benefity...(kroučí hlavou).

Výzkumník:

Jak byste popsala svoji rodinnou situaci? Co Vy si pod tím představíte?

Respondentka:

Rodinnou situaci? Emmm Rodinná situace moje je taková, že teda jsem s těma dětma sama, starám se o ně a to je moje rodinná situace

Výzkumník:

Co pro Vás znamená Rodina? Koho do ní počítáte?

Respondentka:

Jo takhle? Kdo všechno je v rodině? Jsme to já, moje děti, to je taková ta primární rodina a potom takový to jádro...a potom jsou ty další sekundární přidružený lidi, který tam vlastně do té rodiny patří, to znamená, moje původní rodina, moji rodiče, můj bratr, vlastně babička

mejh dětí z druhé strany od tatínka, dědeček žejó a ta druhá rodina, která se k nám dostala vlastně jako s tím tatínkem, protože vlastně oni nemůžu za to, že my spolu nejsme.

Výzkumník:

Jste se stávající situací, takhle jak je nastavená, spokojená?

Respondentka:

Mmmm, vším jsem byla v životě jsem byla ráda.

Výzkumník:

A s čím konkrétně jste spokojená?

Respondentka:

No s tím, že to tak nějak jako dáváme a že to zvládáme, a že jsou děcka hodný a nezloběj a nedělaj...nemaj problémy ve škole a jsou chytrý a šikovný a hezký a to...s tím jsem spokojená, no. A to je vlastně to jediný, co je pro mě důležitý, aby ty děti byly spokojený a tak.

Výzkumník:

A co je pro Vás důležité v tom rodinném životě? Jaké aspekty?

Respondentka:

No tak to jsem Vám teďka řekla, pro mě nejdůležitější je to, aby se ty děti vlastně měly dobře, aby to bylo...aby všechno běželo správně a abychom byli spokojení. Alespon v mezích normy co to jde.

Výzkumník:

Byly teďka v poslední době nějaký převraty ve Vaší rodinné situaci?...

Respondentka:

V poslední době, třeba myslíte tento týden třeba?

Výzkumník:

...za poslední dobu, co jste matka samoživitelka?

Respondentka:

Jo takhle, no tak to samozřejmě. Jsme přišli o toho tatínka, tak to byl velkej převrat. Rodina se rozpadla ta původní, žejo. A v podstatě takže tam se nám udál takovej dle převrat, tak ano...a protože v podstatě ... já jsem byla ... samozřejmě, když se ta rodina rozpadla, tak jsem musela jít nějak řešit tudletu věc, tak jsem odešla ke svým rodičům, u kterých jsem stávala nějakou dobu...kteří mě podporovali. Já jsem měla výhodu ... já jsem měla asi vždycky výhodu toho, že jsem potkávala kolem sebe lidi, kteří byli hodní a pomáhlali mi a byli...byla jsem v podstatě celou dobu šťastná ve všech těch situacích. Nemyslím teda v té situaci, kdy jsme se rozcházeli s mužem, ale samozřejmě pak, když jsme to nějak vyřešili jsem byla ráda, že jsem...že jsem měla... pro mě jsou to všechno takový challenge no. Takže jsem byla u těch rodičů, ty mě hrozně moc pomáhal a brácha mě pomáhal a všichni mě tak podporovali. A byla jsem ráda, že je mám. Samozřejmě kdybych je neměla, tak by to byl problém a teďka se nám ale stala taková věc, že rodiče umřeli. Takže... Byli staří už. Nejdřív odešel tatínek, potom maminka. Tak to bylo takový hodně...hodně tragický pro nás.

Výzkumník:

Jak se změnil Váš pohled na svět, neo změnil se nějak od té chvíle, co jste se stala samoživitelkou?

Respondentka:

Tak samozřejmě, to je Člověk když je malej, tak předpokládá, že jednou přijde ten princ, že si vezme někoho, že s ním bude žít šťastně až do smrti a ono se to neudává. A najednou zůstanete sama a najednou musíte všechny věci sama zvládat, a všechny je řídit, sama se rozhodovat, sama musíte mít všechno v pořádku a ono to mnohdy nejde, takže..takže to takhle asi je a sociální role, který člověk hraje v životě, tak...prostě...to samoživitelství tam nikde není jako...nepředpokládáte, že zůstanete sám.

Výzkumník:

Takže jsme nějak nakously to, že je absence toho otce...v jakých situacích pocítujete tu absenci toho otce nejvíc? V domácnosti?

Respondentka:

Nooo... V rozdělování těch povinností kolem všeho. A v takových maličkostech, jako že, třeba když se Vám něco nechce, tak on to za Vás udělá. Třeba vynese smetí, nebo napíše s dětma úkoly, nebo si s nima sedne n chvíli a hraje s nima hry, nebo že si s ním můžete sednout večer, vypít si skleničku vína a popovídat si. Že tam vlastně chybí taková ta podpora toho druhého člověka, toho partnera

Výzkumník:

Když se ještě vrátím k tomu, jakou máte dobře zařízenou, že Vám vychází vstříc zaměstnavatel, proč jste si tu práci vybrala?

Respondentka:

Protože prostě byla takováhle příležitost, tak jsem si tu práci vybrala

Výzkumník:

Co pro Vás bylo stěžejní při výběru práce? Bylo to, že to bylo dostupný časově, nebo, že to bylo místně dostupný? Nebo nic jinýho nebylo?

Respondentka:

Asi z toho důvodu, že se mě líbil ten zaměstnavatel, no.

Výzkumník:

Takže nebylo pro Vás třeba stěžejní, že ... platový ohodnocení?

Respondentka:

Emmm..to...Většinou se dozvíte až na tom pohovoru třeba...pracovním, takže to dopředu nevíte, když jakoby si vybíráte jako tu práci

Výzkumník:

Kolik hodin denně tak strávíte v práci?

Respondentka:

Tak jak kdy...někdy ..někdy 7 někdy 9, většinou je to tak 40 hodin týdně, co je předepsaná pracovní doba

Výzkumník:

A ovlivníte délku své pracovní doby každý den? Vy jste říkala, že můžete odejít kdy potřebujete...

Respondentka:

No tak ano, ano, ale musím v tom týdnu odpracovat těch 40 hodin týdně. Mám flexibilní pracovní dobu.

Výzkumník:

A máte možnost volby, kdy jdete do práce.

Respondentka:

Né, to né..to né. To musím tam v určitou dobu být a v určitou dobu zase můžu odejít.

Výzkumník:

A pracujete i o víkendech?

Respondentka:

Né, o víkendech nepracuji, kdepak.

Výzkumník:

A jinak jste pak každý den v práci....

Respondentka:

No v pracovním týdnu jsem jinak v práci. Snažím se tam být každý den. Když jsou děti nemocný, tak jsem s nima doma.

Výzkumník:

Vyhovovalo by Vám, kdyby se ta pracovní doba nějak upravila?

Respondentka:

Emmm... U nás by byla asi možnost...protože zaměstnavatel vychází vstříc těm lidem, kteří potřebují upravit pracovní dobu nějakým způsobem, tak by byla možnost třeba zkráceného pracovního úvazku. Takže by to šlo, ale samozřejmě, když si zkrátím pracovní úvazek, tak budu mít zkrácený i plat, že jo, přibližně tomu úvazku, Není to tak, že bych si dala 36 hodin týdně a měla za to stejný plat, jako když odpracuju 40 hodin týdně. To není, že jo. Takže samozřejmě ano, ta možnost tady je na úkor toho, že budu mít menší peníze.

Výzkumník:

Mhm, když jsme se bavili o těch hodinách, přijde Vám, že máte dost času na děti a rodinu?

Respondentka:

Tak jako myslím si, že tak jako všichni ostatní, když jsem v práci stejně dlouho jako všichni ostatní, tak jsem pak doma s dětmi stejně dlouho, jako ti ostatní.

Výzkumník:

A Váš pocit z toho je jaký?

Respondentka:

No tak já se to snažím zvládat, že jo. Tak děti chodí do kroužků nějakých... pak emm..mají svůj vlastně čas, který, který pak jakoby tráví po škole beze mě. Jsou samostatný, takže si dojdou ze školy samy domů. Ony mají ten režim v tejdnu tak jako rozdělený, aby měly mimo tu školu nějakou ještě aktivitu, takže nejsme závislí jenom na tom, abychom byli spolu. Takže normálně tak jako mi to takhle vyhovuje.

Výzkumník:

Mhm. Můžeme se pobavit o financích?

Respondentka:

Mmmm, tak asi nevím co Vás bude zajímat

Výzkumník:

Zdá se Vám, že je Váš plat, mzda pro Vás i Vaši rodinu dostatečný?

Respondentka:

Ne.

Výzkumník:

Ne?

Respondentka:

Ale to si myslím, že se nikomu nezdá, že všichni mají málo peněz v zaměstnání, že by chtěli mít víc. Nebo zatím jsem se nesetkala s nikým, že. By mi řekl, že má plat, který by mu vyhovoval.

Výzkumník:

A vyjdete s penězi?

Respondentka:

No vyjdu, ale obvykle se s nimi už nevrátím.

Výzkumník:

A můžete uvést příklad?

Respondentka:

Tak s penězi vycházím....snažím se, snažím se rozdělit si ty příjmy tak, abych zaplatila, co potřebuju a aby mi zbyly nějaký peníze občas, abych mohla dětem něco koupit. Třeba bundu, nebo boty. Není to takový, jaký bysem si přála, abych jim mohla koupit nějakou dobrůtku, nebo každý týden nějakou radost, co by si přály, a sobě taky , že jo. Když koupím sobě, tak nemůžu koupit dětem, tak...tak. Takže tak, no.

Výzkumník:

V jakých oblastech se Vám naopak nedaří vycházet s penězi?

Respondentka:

No tak nezbyvají mi peníze na zábavu a nezbyvá mi peníze na to, abych si mohla koupit něco pro sebe, co by se mi třeba líbilo.

Výzkumník:

A proč si myslíte, že se to tak děje?

Respondentka:

No protože ty příjmy jsou malé, tak to je prostě no.

Výzkumník:

Dá se to nějak ovlivnit?

Respondentka:

No tak samozřejmě nechá se to nějak ovlivnit. Mohla bych chodit ještě na nějaký další brigády, až budou děti větší, tak ony by mohly chodit na brigády. Nebo bych mohla požádat někoho aby.... Nebo bych si mohla vzít půjčku....mohla bych si vzít půjčku a pak bych mohla si třeba něco koupit.

Výzkumník:

Co by pro Vás znamenalo, kdyby děti začaly chodit na brigády?

Respondentka:

Oni jsou ještě malí, ještě nemůžou chodit na brigády, až budou větší tak teprve...tak potom. Samozřejmě, že jak budou větší trošku, tak emmmm asi si nějakou brigádu budou chtít najít, by si mohly koupit, nějaký věci, který budou chtít, třeba časopisy, nebo občas něco na sebe navíc.

Výzkumník:

To co Vy jim teď koupit nemůžete.

Respondentka:

Emm no nebo to, na co si musej ušetřit

Výzkumník:

A proč si myslíte, že se Vám nedaří vycházet s penězi?

Respondentka:

My se...emmm nee, to není tak, že by se mi nedařilo vycházet s penězi. Mně se nedaří šetřit navíc na nějaký další věci. Takže pak když se něco doma pokazí, tak je to problém. Když třeba přestane prát pračka, tak na novou nemáte, když nemáte finanční polštář, nebo když se něco někde...je potřeba koupit náhle...že, třeba kolo, nebo brusle, nebo tak, tak to není možný no...ale myslím si, že i lidi, kteří třeba jsou spolu dva a mají spolu třeba víc dětí, můžou na tom být velmi podobně, že třeba nemůžou...nebo nemusejí mít ty příjmy tak velký

Výzkumník:

Tak já přejdu k dalšímu tématu. Mezigenerační solidaritě, pomáhá Vám nějak Vaše rodina s výchovou s penězi, s čímkoli?

Respondentka:

No taa to jsem říkala, že když jsem odcházela od toho manžela mého, tak jsme vlastně se stěhovali k mým rodičům, který vlastně byli tak hodní, že nás vzali pod svou střechu a kromě toho, že nás vzali pod svou střechu, tak samozřejmě pomáhali celou dobu, což bylo perfektní a brácha můj taky, když... já to teda často neříkám...ale když třeba se mi stalo, že jsem náhle potřebovala odjet, tak on...se o děti postaral, jo, že děti si ho vybrali jako svého hlídače a zůstali u něho, což mě překvapilo, že to zkrásně vládnul, ale on je starší ode mě o 10 let a když jsem byla malá, tak se pravděpodobně o mě staral, takže to umí s dětma. On žije taky sám, tak se poměrně často vidáme, nebo si vypomáháme.

Výzkumník:

S čím Vám naposledy někdo z rodiny pomohl?

Respondentka:

No tak říkám, brácha. Ten mi naposledy pomohl, když vlastně bylo potřeba náhle pohlídat děti a a taky, taky občas dětem něco přinese, nakupuje jim dárky. Takový věci, který vlastně jkoby jim chyběj, takže třeba vždycky, když přijde na návštěvu přinese třeba časopis nebo nějaký obrázek na vyškrábání, nebo třeba stavebnici z papíru, jak se třeba slepou ty věže, modely, takže takhle. Nosí mi takovýhle radosti a já jsem za to strašně vděčná, jednak ty děti vidí, že mají někoho dalšího, na koho se můžou obrátit a jednak, protože pro mě je to samozřejmě pomoc obrovská a i jako takovej pocit, že víte, že někde někdo je, kdo Vám pomůže, když potřebujete, je bezvadnej

Výzkumník:

Je to pro Vás důležité?

Respondentka:

(kývá souhlasně hlavou) Nesmírně.

Výzkumník:

V čem přesně je to pro Vás důležité?

Respondentka:

No...protože právě má ten pocit toho bezpečí, že když potřebuju pomoci, tak se na mě někdo...tak tam prostě někdo je, na koho se můžu obrátit.

Výzkumník:

A je pro Vás důležitá spíš psychická, nebo spíš finanční, fyzická pomoc?

Respondentka:

No to záleží na tom, v jaký situaci, že jo. Jako nejlepší, je , když je...je t ten protějšek, nebo ten někdo, kdo je takovýhle podpory schopen poskytnout všechny.

Výzkumník:

A to mluvíte z nějaký zkušenost?

Respondentka:

No tak říkám, jednak třeba když...zrovna jsem to teďka zmiňovala...že ten brácha za mnou přijede na návštěvu, dětem přinese nějakou drobnost, se mnou si sedne na kafe, popovídáme si.

Výzkumník:

Tak zvládne zastat všechny...

Respondentka:

Tak zvládne zastat všechny, občas se mě zeptá, jestli něco nepotřebuju. Občas něco opraví, nebo mě pujčí, nebo mě věnuje nějakou korunu. Spíš věnuje, než pujčí, protože já

samozřejmě nemůžu z ničeho vrátit. On to po mě ani nechce, což je ještě lepší, žejo. Nebo mě řekne, „Hele tak si vem klíče a jeď na chatu“, chata je jeho žejo. Takže ... to jsem teda nezmínila, to je veliká výhoda tohodlectoho..my jsme vlastně...trávíme léto na chatě mého brácha, kterou on vlastně zdědil po rodičích, když jsme....když ty rodiče zemřeli, tak brácha zdědil chalupu, já jsem zdědila po nich byt, v kterým teďka s dětma bydlíme, takže my máme vyřešenou situaci bytovou a...na tý chalupě vlastně trávíme léto, což je obrovská jakoby pomoc. Takže když nemáte peníze na to, abyste odjela s dětma na dovolenou třeba do Řecka, tak s nima odjedete na dovolenou na chalupu k vodě, takže to prostě...bydlíte tam úplně v pohodě a máte vlastní prázdniny. Kdežto kdybyste byla tady, tak prázdniny nemáte, že jo.

Výzkumník:

Takže Vám vlastně pomůže i finančně tahle situace

Respondentka:

V podstatě ano, v podstatě mi zaplatí dovolenou, když jsem u něho na chalupě o prázdninách a trávím tam u něho čas.

Výzkumník:

Co to vlastně znamená, že máte vyřešenou bytovou situaci?

Respondentka:

No to že jsem zdědila po rodičích byt

Výzkumník:

Znamená to, že musíte pořád něco platit, nebo máte vyřešeny i tyhle ty....

Respondentka:

... tak byt je v mém osobním vlastnictví, takže ano, ten je můj a ... musím samozřejmě protože je to byt v panelovém domě, platit do fondu oprav nějakou malou částku, no

Výzkumník:

Takže je to vlastně pro Vás...

Respondentka:

...Je to lepší, než kdybych byla v pronájmu, kdybych byla v pronájmu, tak bych platila třeba platila, já nevím, třikrát tolik, nebo i čtyřikrát, než platím teďka do toho fondu oprav teDka a samozřejmě energie, člověk musí platit, to je voda, teplo, elektrika

Výzkumník:

A když jsme teda zmiňovali pomoc Vašeho bratra a Vašich prarodičů, nebo Vašich rodičů a rodičů Vašeho partnera, kdo Vám ještě pomáhá?

Respondentka:

Kamarádi mi pomáhaj samozřejmě, jako, přátelé moji, tak ti mi pomáhají hodně a takže ano a ještě přátelé mi pomáhají.

Výzkumník:

Při jakých příležitostech Vám pomáhají přátelé?

Respondentka:

Pomáhají mi třeba řešit situace na úřadech, když jsem zůstala sama tak... tak jsem měla jednu kamarádku, která pracovala na státní sociální podpoře, takže mi třeba pomáhala řešit, takový ty různé dávky...jakoby když člověk zůstane sama a nemá peníze na něco, takže mi poradila, co si kde můžu jakoby, nebo o co si můžu požádat třeba, jo, nebo třeba mě občas kamarádky pomůžou tak, že mě přinesou oblečení po svých dětech, když maj větší, starší děti, takže mě tím šetřej peníze, žejo, nebo mě pomůžu, že mě třeba pohlídaj, nebo občas někdo něco přinese k jídlu, nějakou buchtu třeba. Jo..nebo tak. Nebo přijde si jenom popovídat, samozřejmě to je taky super, to je bezvadný, takže tak

Výzkumník:

Co je pro Vás důležitější, spíš ta psychická pomoc, nebo spíš...

Respondentka:

...pro mě je důležité, že mi ti přátelé zůstali, že jsou se mnou a vlastně to..že tím,, že jsem zůstala sama, což byl pro mě na začátku velkej problém. Třeba když člověk zůstane sám a má přátele, který jsou spolu dva třeba v partnerským vztahu normálním a řeknou pojď s náma do kina, nebo na procházku, tak se Vám nechce, protože si připadáte, jakože jim tam děláte toho třetího, jo ale, oni řeknou, nee to je v pohodě, my chceme, abys s náma šla, tak

je to obrovská podpora, protože oni Vám vlastně dají najevo, že nejste zbytečná, nejste nechtěná, to je příjemný jako no.

Výzkumník:

Je to pro Vás důležitý?

Respondentka:

Je to důležitý nesmírně, ano.

Výzkumník:

Jak se liší ta pomoc, kterou Vám poskytují ti přátelé od té, kterou Vám poskytuje ta rodina?

Respondentka:

V podstatě rodina Poskytuje tu pomoc... jak bych řekla...stále. A je stále připravená, kdežto ty přátele musíte požáat, když to tak chcete, jakoby jo...že oni se taky občas zeptají, jestli něco nepotřebuju, ale ...ale je to takový, jakoby...ty lidi nechcete obtěžovat, žejo, jste sama a nechcete zbytečně zneužívat toho, že oni jsou hodní vůči Vám, ale v tý rodině je to samozřejmější, že Vám vyjdou vstříc

Výzkumník:

...kdyby jste se zamyslela...představila si, že jsem Vaše matka, nebo Vaše nejlepší kamarádka, Váš bratr, kdokoli Vám blízký, o jakou pomoc byste mě požáala?

Respondentka:

V tuhle chvíli?

Výzkumník:

Mhm

Respondentka:

Jestli byste mi nepomohla uvařit večeři?

Výzkumník:

Proč zrovna tohle?

Respondentka:

No protože v tuhle chvíli by mě to zrovna napadlo no.

Výzkumník:

Jak by Vám to konkrétně pomohlo? Spíš v té společnosti

Respondentka:

Jak by mi to pomohlo? V té společnosti? No hlavně bych to nemusela dělat sama (směje se). To je o tom sdílení, o tom, co jsem říkala na začátku, že je to o tom sdílení. Nebo bych Vás požádala, abyste po večeři umyla nádobí.

Výzkumník:

Aha!

Respondentka:

Takže můžete zůstat na večeři, jestli chcete

Výzkumník:

(smích) a když vezmeme tu pomoc celkově...

Respondentka:

...chcete?

Výzkumník:

... Rozhodně!

Respondentka:

Tak budou brambory na loupačku! To Vám bude určitě chutnat!

Výzkumník:

...kdybychom se zaměřili na celou tu pomoc, tak ...v jakých oblastech nejvíc oceníte, celkově, když Vám někdo pomáhá? Spíš s hlídáním dětí, nebo spíš...

Respondentka:

...no to taky, protože člověk je celou dobu uvázaný, musí furt jakoby bejt ve střehu, pořád jste máma, táta. Pořád musíte všechno řešit sama. Takže když se mi podaří ty děcka někde udat a nebo přijde někdo kdo pohlídá rád a já můžu jít do kina, nebo ... nebo si sednout s kámoškou na kávu, no tak to je super prostě no. Takže jo, takže to je ... samozřejmě tu pomoc s těma dětma, to je největší podpora a i třeba..i třeba.... Když děcka něčemu nerozuměj ...nevím...ve škole a já to neumím vysvětlit, tak třeba pomůže brácha...takže takhle..jako to sdílení je to, co mě chybí, ...

Výzkumník:

A dokážete si představit, že by sse Vám žádné pomoci od rodiny nebo přátel nedostávalo?

Respondentka:

To by bylo hodně hodně těžký, to by bylo daleko těžší, než to teďka je, to by bylo hrozný. To bych byla úplně sama, samička na světě, nevím, jestli bych to vůbec zvládla

Výzkumník:

Myslíte, že by Vás to nějak...opravdu jako výrazně poškodilo? Že by vám to nějak výrazně... že byste bez toho nemohla být?

Respondentka:

Určitě.

Výzkumník:

Co by to pro Vás znamenalo? Jak byste se cítila?

Respondentka:

To jsem teďka říkala, bylo by to opravdu hodně těžký, asi no. To jakoby...dost spoléhám na to, že můžu někoho zavolat, můžu s někým jakoby zajít na kávu, můžu s někým...můžu někoho požádat, aby mi přišel pomoci, třeba toho bráchu, nebo takhle. Nebo i ty kamarády, kamarádky, že mi pomůžup třeba s těma papírama, jak jsem říkala...takže...to... Ráda žiju v komunitě. Nerada jsem sama.

Výzkumník:

V jakých oblastech by se to projevilo nejvíc? Absence té pomoci?

Respondentka:

No v těch společenských stycích...to potom tam chybí...když nemáte...nemáte vlastně...zůstanete sama úplně na všechno, představte si to...když je člověk sám. ... no... HRŮZA! To Vy si neumíte představit!

Výzkumník:

Přesuneme se na ...na roli státu...můžeme? Vy pobíráte nějaké přídavky, příspěvky, něco od státu?

Respondentka:

Od státu ne, protože mám takový příjem, že nedostávám ... nesplňuju ty podmínky na to abych přijala něco, ale to si myslím, že většina lidí...jo...že když dostáváte alimenty a máte plat...tak vlastně ... tak..nemáte tak nízký příjem na to, abyste mohla něco dostat, ale samozřejmě stát poskytuje všem rodičům poskytuje výhodu a to jsou daňový bonusy na děti, kdy vlastně se za každý děťátko dostane odečet na dani...takže to je prima.

Výzkumník:

Mhm, máte pocit, že byste na nějaký dávky, přídavky, podpory, měla mít nárok, ale nemáte?

Respondentka:

Tak jak je ten systém teďka nastavenej, tak asi nemám.

Výzkumník:

Vyhovuje Vám, ten systém? Jak je nastavenej?

Respondentka:

Já myslím, že se snaží stát vycházet vstříc, poměrně jakoby lidem, s dětma asi, ale...myslím si, že by to mohli řešit ještě i jinak. Jednat jsou tam ty daňový bonusy, že jo. Pak jsou vlastně nějaký příspěvky na děti, od nějakýho úřadu, teďka nevím od kterýho přesně, ale

něco tam někde je...asi je. Ale vím, že na to došáhnou jenom opravdu hodně nízkopříjmový...nízkopříjmový vlastně rodiny, ale dokonce jsem snad slyšela, od naší mzdový účetní, že když má někdo těch dětí víc a ten příjem má opravdu hodně nízký, tak může dostat, jakoby vlastně s těmi ...dohromady s těmi daněmi, s těmi bonusy, víc, než si vlastně vydělá. Což je vlastně jakoby docela, docela bych řekla, že to je zajímavý.

Výzkumník:

Že by to podporovalo plození

Respondentka:

No ale je to vlastně jenom ten bonus, je ale jenom pro lidi, kteří chodí do práce. Jo že to není jakoby...pro lidi, kteří jsou třeba nezaměstnaní, ti nemají šanci. Mně by se třeba líbilo...kdyby vlastně to stát udělal tak, že by umožnil zaměstnávat...nebo ... nařídil by zaměstnávat matky, nejenom msž, ale všechny matky na kratší pracovní úvazek, aby měly víc času na všechny povinnosti, který vlastně jsou kolem těch dětí a kdyby vlastně jako, když zaměstnáte tu matku, abychom jenom nezvýhodňovali msž, tak nemusíte...odvádět za ni daň. A ona dostane vlastně ty peníze, který by vlastně byli bez daně, že by zaměstnavatel nemusel danit. Že by nemusel platit pojištění, že by byla vlastně pojištěnec státu, tak jako když je třeba na mateřský, nebo student. Tak že by nemusela platit pojištění a mohla by být ...a nemusela by platit daň a to bysme ale znevýhodnili muže, že, to by bylo blbý, to by se jim asi nelíbilo. No nicméně by to bylo pro ženy výhoda, protože by mohly dostat místa, nebyly by tak diskriminovaný třeba.

Výzkumník:

Zdá se Vám, že jsou diskriminovaný?

Respondentka:

Na poli zaměstnání? Ženy?

Výzkumník:

Ano

Respondentka:

Ženy jsou diskriminovaný.

Výzkumník:

A co MSŽ?

Respondentka:

No ty jsou diskriminovaný ještě víc, žejo, protože když jdete do zaměstnání, tak Vám... tak oni se Vás samozřejmě neptají. Nemůžou se u prac. Pohovoru zeptat, jestli máte děti a jste s nima sama, ale když to vyplyne na povrch, tak vlastně ten zaměstnavatel se tváří tak, jakože, že vlastně Vás nechce, protože budete mít děti nemocný a nebudete chodit do práce a..tak takhle

Výzkumník:

Mluvíte z vlastní zkušenosti?

Respondentka:

Ano, mluvím z vlastní zkušenosti a to z toho...stala se mi taková věc, že sem se hypoteticky čistě bavila s jedním mým kamarádem podnikatelem a on mi říkal: „To mi neříkej“...to už je drahně let zpátky...“to mě neříkej, že nemůžeš sehnat práci“ a já jsem mu říkala: „No tak jakto že...no tak nemůžu“ a on mi říkal: „Taková šikovná, chytrá, jako Ty...já bych Tě hned vzal“. „No ano a víš, že mám 2 děti a že jsem s nima sama?“ A on říká: „Nojo, to bys asi byla doma, to bys byla furt nemocná...no to máš pravdu“. Jo, takže, reagoval přesně tak, jak ten pracovní trh a byl upřímněj. Jo protože to jsme se bavili u kafe. To nebylo o tom, že bych ho o tu práci žádala, on tu práci pro mě neměl tehdy. V podstatě mi odpověděl na to, vlastně tím, že mám ty děti malý a že vlastně že by byla možnost, že by mohly být nemocný, že? To tak i bývá, jeden onemocní, druhý v zápětí, pak onemocním já a to máte hnedka. Tři neděle jste doma.

Výzkumník:

Takže se Vám zdá, že by se to mělo nějak změnit

Respondentka:

Abychom nebyli tak často nemocní. (smích) Koupíme si nějaký vitaminy, abychom byli zdravější.

Výzkumník:

Myslela jsem spíš tu ...tu situaci v práci. Na tom pracovním trhu. Přijímání...

Respondentka:

No ano, ano, ano, a myslím si, že by bylo vhodnější, aby byly ty matky podporovaný víc, protože to máte...matka je druhý zaměstnání, že jo. To je ... jste v práci, pracujete 8 hodin a ... a nevím, jestli to tak mají i tatínci, že...si...jo, ale myslím si, že asi ne. Že tam prostě ty maminky spíš fungují, že nakupují jídlo a shánějí věci a pak ještě doma uklízejí. Tak to dělají spíš maminky, než tatínci. Takže ty mají 2 zaměstnání jen to fikne.

Výzkumník:

Ještě se Vás...ještě se vrátím k roli toho státu. A...mmm když jste probírala nějakou mateřskou, určitě, nebo rodičovský příspěvek...nebo oba, zdála se Vám jejich výše správná? Dostačující?

Respondentka:

No tak teď už to je...ono se to mohlo rozdělit, že jste si mohla říct, jak dlouho chcete být doma s tím děckem, že ta mateřská je půl roku a rodičovský příspěvek potom se pobíral od státní sociální podpory vlastně.... To byla jedna částka, kterou si můžete rozdělit buďto do 3 let, nebo do 4 let, nebo i na kratší dobu do 2 let, takže samozřejmě jsem se snažila jít do práce co nejdřív no

Výzkumník:

Mhm, mhm a myslíte, že víte o všech...o všech finančních pomocích nabízených státem?

Respondentka:

No tak co se týče té státní sociální podpory tak asi ano....a....jinak...myslíte pod...jako pomoci

Výzkumník:

Jakékoli, které se vážou k matkám, k matkám samoživitelkám

Respondentka:

Já jsem neslyšela nikdy o žádný vlastně podpoře, která by byla směřovaná přímo na MSŽ

Výzkumník:

Myslím rámcově, různé přídavky na děti, příspěvky na péči...

Respondentka:

To se na MSŽ nevztahuje, protože stát se tváří, že žádní samoživitelé nejsou, že vlastně jsou lidi, kteří jsou.... Rozvedení, případně sami s dětmi, ale že mají druhého rodiče, který vlastně přispívá na výchovu těch dětí alimentama, takže...takže vlastně jakoby to je...není...není jakoby žádná, nevím o ničem, co by mohlo, zvýhodňovat samoživitele, nebo jakoby....

Výzkumník:

A zdá se Vám, že ten postoj státu je takhle správněj?

Respondentka:

Není to ... příjemný...pro ty lidi, kteří se ocitnou v tý situaci, ale na druhou stranu asi ty situace ta rodina...tak děti si nepořídíte sama, že jo, tak by měli se podílet oba rodiče, měli by to nějak zvládat.

Výzkumník:

Ve Vašem případě se to tak děje? Že se podílí oba rodiče alespoň po finanční stránce?

Respondentka:

No...zcela uplně upřímně musím říct, že ne, že ne...že se starají rodiče partnera aaaaaa

Výzkumník:

A partner jako takový ne?

Respondentka:

Ne, ten ne

Výzkumník:

Rodiče partnera posílají nějaké alimenty

Respondentka:

Ano, ano ano, navštěvují děti, děti navštěvují rodiče, teda prarodiče, babičku s dědečkem, ano...ale to je asi o tom postoji, kterej si jako vymezíte...vymezíte s těmi dalšími lidmi. Ta prostě odešel tatínek a už tady není a tak..a tak vlastně tam zůstaly ty babičky, babička s dědečkem

Výzkumník:

A už se teda nijak nezapojuje do výchovy?

Respondentka:

Ne...ne.

Výzkumník:

Myslíte, že je to problém pro Vaše děti?

Respondentka:

Já jsem nad tím takhle nikdy nepřemýšlela, jestli je to pro ně problém.

Výzkumník:

Že by třeba měli absenci tý mužský části?

Respondentka:

To jsem si vždycky říkala, že ...tady ty elementy jsou, že třeba chodí ten můj bratr sem, žili jsme s tím dědečkem, že toho elementu mužskýho bylo možná až moc

Výzkumník:

Aha! Zkuste mi prosím jednou větou shrnout jak finance ovlivňují Váš... rodinný život

Respondentka:

No úplně nejvíc, že jo, to je ta nejdůležitější věc, kterou vlastně musíme neustále zohledňovat

Výzkumník:

Děkuji a než skončíme, ráda bych se ještě zeptala: Jednou větou...jak moc důležitá je pro Vás ta pomoc ze strany rodiny a přátel?

Respondentka:

No ta je pro mě zásadní.

Výzkumník:

Mhm, mhm, je ještě něco, co byste chtěla říct? Co jste nezmínily? Nakously jsme to a nedopověděli jsme to? Třeba o té finanční podpoře ze strany rodiny?

Respondentka:

No asi bych spíš chtěla říct, že ...em... ta situace, ve který se ten člověk může takhle ocitnout určitě není nikdy chtěná a že ať se na to dívám z kterýhokoli pohledu, tak že je vnímaná tou společností...emm..vlastně...ten člověk, kterej zůstane sám s těma dětma, tak není úplně hodnocenej jako plnohodnotnej, pokud nemá nějaký výrazný...třeba...příjmy, není niak jakoby bohatej, nebo nemá...nemá...nějaký jakoby nemovitosti veliký, že jo..tak eeee...jinak jakoby není jakoby vždycky...úplně nejsou vždycky dobře hodnocení ti samoživitelé ať jsou to muži, nebo ženy. Takhle, muži, když se ocitnou sami, tak eee...s dětmi...tak jsou většinou hrdinové, zatímco ženy jsou vnímaný tou společností že si za to můžou samy a že jsou to semetriky a fúrie, který vyhnali toho chuáka chlapa do náruče jiné ženy, tak to...to je vůbec nejlepší jakoby přirovnání, který jako je. A ženský chudinky, který zůstanou samy s těma dětma tak prostě to nemaj úplně jednoduchý. To je jediný co bych ještě.

Výzkumník:

Cítíte se tím hnána nějak do rohu, tím, že jste samoživitelka?

Respondentka:

No jak jsem na začátku řekla, že vnímám všechny věci, který mi v životě přicházej jako...jako výzvy, takže se snažím ...snažím si jakoby najít v těch věcech to pozitivní, jako třeba...já neví.... Můžu s těma dětma trávit čas sama, můž si ho sama organizovat, to je taky fajn někdy no.

Výzkumník:

Tak já moc děkuji, za Váš čas.

Respondentka:

Tak snad jsem Vám alespoň trošku pomohla

Výzkumník:

Rozhodně!